

Šentjurske

NOVICE

Šentjur

do 0

ŠENTJURSKE

1996

352(497.4 Šentjur)

0093031, 41

COBISS o

24. september 1996

štev: 41

cena: 150 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

Resevna višja za 20 metrov

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Trgovina **ELBA** na Ljubljanski cesti Vam nudi

veliko izbiro plinskih peči:

**BUDERUS Vailland Junkers
FEROLLI F. B. R.**

Nudimo Vam tudi ostali material za:

- ogrevanje
- elektroinstalacije
- vodovodne napeljave

743-151
741-151

V trgovini pri Bohorču pa se lahko oskrbite z:

- malimi gospodinjskimi aparati
- akustiko
- TV sprejemniki

**VELIKA IZBIRA
MAKET
ZA MODELARJE**

AKCIJA
telefoni **PANASONIC**
5%
popusta na
gotovino

740-151

C & C

Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o.

**OMV -
ISTRABENZ**

d.o.o. Koper
3230 Šentjur, tel.: 063/743-802

**VULKANIZERSKO MEHANIČNA
DELAVNICA**

na bencinskem servisu OMV ISTRABENZ v Šentjurju

Zaloge avtoplaščev

**SAVA, MICHELIN,
DUNLOP, BANDAG**

BREZPLAČNA

montaža pri nas kupljenih avtoplaščev!

UGODNE CENE!

PLAČILO NA VEČ ČEKOV!

Delavnica
je
odprta:

vsak dan od 7. do 21. ure
sobota in nedelja od 7. do 13. ure

Občinski praznik '96

Kdo so odlikovanci

Občinski svet se je zadolžil

Kaj lahko napravi Janša

Stolp na Resevni stoji

Podhod pod železnico bo

Druga "Mati Božja" izpod Kalobja?

F. Kovač: Zaporniški zapiski

Lucija, šport, hudobije na zadnji strani

VOLKSBANK - Ljudska banka

VOLKSBANK - Ljudska banka d.d.

Vam nudi ugodna potrošniška posojila.

- gradbeni material	3 leta TOM + 8,5%
/ROBOT TRADE ŠENTJUR/	4 leta TOM + 9,5%
- plinske instalacije	4 leta DEM + 6,9%
/TRGOHLAD ŠENTJUR/	4 leta TOM + 6,9%
- stavbno pohištvo in oprema	do 3 let TOM + 1-5%
/SIMSON - ŠMARTNO OB DRETI/	

Nudimo Vam tudi ugodne obrestne mere za vezavo Vaših tolarskih in deviznih sredstev.

PREDNOSTI:

- mednarodna plačilna kartica EUROCARD/MASTERCARD
- Petrolova plačilna kartica MAGNA
- BANKOMAT kartica

VOLKSBANK - Ljudska banka d.d.

CELJE	TEPANJE	ŠENTJUR	KOPER	LJUBLJANA
Prešernova 27	P.C. Tepanje	Mestni trg 2	Prešernov trg 5	Miklošičeva 30
3000 CELJE	3210 Sl. Konjice	3230 Šentjur	6000 Koper	1011 Ljubljana
tel.: (063) 441-500	tel.: (063) 755-371	tel.: (063) 743-932	tel.: (066) 272-085	tel.: (061) 13-33-009
fax: (063) 441-220	fax: (063) 755-372	fax: (063) 743-380	fax: (063) 272-088	fax: (061) 13-12-180

VOLKSBANK - modre odločitve

Elektro**BUM**

Trgovina z elektro materialom

Tel.: (063) 743 316, 0609 611 603

V TRŽNICI ŠENTJUR

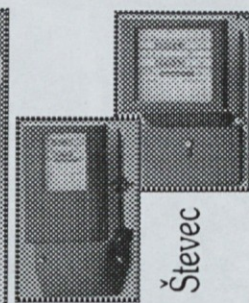
Stikalo nav. (stikala vseh vrst).....	292,80 SIT
Senzorji	4407,00 SIT
Telefoni	8683,20 SIT
Svetilka TU 2 x 36 W.....	3596,00 SIT
Svetilka TU 1 x 18 W	1944,00 SIT
Reflektor halogen 500 W.....	1895,00 SIT
Podaljšek 10 m - roleta.....	4352,00 SIT
Videokaseta PHILIPS	654,00 SIT

Velika ponudba elementov za el. omarice (tudi industrijske znanih proizvajalcev SHRACK, LEGRAND, ISKRA...)

Na zalogi ves strelovodni material, orodje, vrtni stroji, avtoakustika, antenski material...

MONTAŽA ELEKTROINSTALACIJ IN STRELOVODOV

Vrtno svetilke od 3276,00 SIT

trif. dvot. 25.227,00 SIT
enof. dvot. 15.676,00 SIT

Plafoniere od 973,20 SIT

Žarnice
59,00 SIT

Kabel
PPY 3 x 1,552,90 SIT
PPY 3 x 2,577,90 SIT

Zamere na vse strani

Ko sem pred tremi leti pričel uredništvu zamisel o Šentjurskih novicah, si še v sanjah nisem predstavljal, v kaj se podajam. Bil sem prepričan, da je lokalni časopis eden od temeljev zdravega razvoja našega družbenega mikrookolja. Imel sem nekaj malega izkušenj s pisano besedo, kasneje sem spoznal, da tudi precej trme in vztrajnosti, pa nič drugega! Vsaka številka je prinašala s seboj nove izkušnje in preiskunje, toda tudi zdaj, po štiridesetih številkah, pred presenečenji še vedno nisem varen. V tem času sem si nakopal toliko zamer, da bom morda kmalu postal najbolj osovraženi človek na šentjurskem. Če podobnih težav ne bi imeli tudi moji občasni sodelavci - Sašo Teržan so zaradi intervjuja z Alojzijo Erjavec na Kalobju domala zažgali na grmadi - bi krivil sebe, svojo zlobo, hudobijo in vskršne druge grdobje, ki jih prizadeti najdejo na meni. Ker pa so si tudi drugi pisci, kljub temu, da so bistveno bolj uglašeni od mene, nabrali zamer kot berač uši, sem se prenehal gnjaviti: takšna je pač usoda javne besede v našem okolju. Zamere je treba pozabljati - ali opustiti pisanje!

Kje so vzroki zamer?

Kot prvega moram vendarle navesti nekatere svoje karakterne lastnosti, zaradi katerih objektivna informacija dobi preoster prizvok. Ko poskušam svojemu spoznanju dati pronicljivejši pomen, kot ga je možno "opaziti že z aeroplana", šele po reakcijah prizadetih ugotovim, da bi se ista zadeva morda le dala povedati tudi bolj prijazno. Ampak takrat je že vse prepozno.

Naslednja težava je naša skromna kultura javnega komuniciranja in izjemno nizek prag občutljivosti. Tu vsekakor moram omeniti naše javne in politične ljudi, ki razen spoštljivega občudovanja takorekoč ne prenesejo nobenega drugačnega stika z javnostjo. Ste že opazili, da se doslej še ni zgodilo, da bi župan ali pa kdorkoli iz občinske uprave odgovoril na javno naslovljeno pismo nanj ali postavljeno vprašanje? Zlasti še, če je le - to vsebovalo vsaj kanček nezadovoljstva. In takšna so praviloma vsa javna pisma. Med našimi oblastniki velja, da jim le skrbna odmaknjenost od javnosti zagotavlja osebnostno integriteto ter potrebno "aureolo" med volivci. Tudi najhujši "napadi" v ŠN jih ne pripravijo, da bi šli "z besedo na besedo". Zamer pa ne pozabijo zlahka!

Agresivnost direktorja znanega šentjurskega podjetja, ki se je znašlo na straneh ŠN, ima morda svoje vzroke res v besu zaradi neobjektivnih informacij, prav lahko pa je tudi le posledica njegovega desetletja skrbno negovanega občutka nedotakljivosti.

Čestitamo ob občinskem prazniku!

Uredništvo

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Nič kaj drugačne niso zamere navadnih zemljanov. Ugleden obrtnik, ki je sicer takorekoč ponosen na svoj pretep v gostinskem lokalu, se naenkrat zaradi nekaj stavkov, ki zelo lahkotno povzamejo pretepaško dogajanje, čuti strahovito užaljenaga. "Tožil bom," vpije v telefon. Pa ni in tudi ne bo.

Še težje je z znanci in prijatelji. Gospod X., ki ga poznam vsaj dve desetletji in sem ga zaradi njegove načelnosti in poštenosti zalo cenil, me je spodil iz svoje hiše; iz policijskega spisa nisem zbrisal poročila o razgrajanju njegovega sina, katerega sicer v Šentjurju predobro poznajo.

Tudi "dosmrtna" zamera simpatične in izobražene šentjurske gospe, katere sin je proslavil rojstni dan z razbijanjem kozarcev v znanem šentjurskem lokalu in je njegovo junaštvo našlo nekaj skromnih vrstic v policijskem spisu, mi je težko legla na dušo.

Da o mnogih zamerah, ki jih začutim ob srečanjih na ulici in mi niti približno ni jasno, za kaj pravzaprav gre, raje sploh ne govorim.

Ljudje, sokrajani, zagotavljam vam, da vas ne želim prizadeti in še manj užaliti! Toda, povejte mi, ali je možen časopis, ki bi le rožice sejal? Ali je tak časopis sploh potreben? In vreden svojega imena?

Takšnega časopisa nihče ne potrebuje.

Zato bom pač moral še naprej tvegati zamere - ali pa prenehati pisati!

Franc Kovač

2000

**ŽELIMO, DA BI PRAZNIK OBČINE
ŠENTJUR VSI OBČANI ČUTILI
KOT SVOJ PRAZNIK.**

**SPREJMI TE TUDI NAŠE
ČESTITKE.**

LDS

**LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
OBČINSKI ODBOR ŠENTJUR**

**Naslednja številka Šentjurskih
novic izide v sredo, 30. oktobra
1996**

OB PRAZNIKU OBČINE ŠENTJUR

Spoštovani !

Jesen je čas, ko ljudje obirajo sadove svojega dela. To je čas, ki daje pečat njihovim odločitvam spomladi, meri njihovo skrb in delo preko leta. Narava nagradi vsakega po njegovem prispevku, redkokdaj je nadpovprečno radodarna, pogosto pa je kritična.

Tako kot v naravi, je tudi v življenju in odločanju v družbi. Ob vsakem občinskem prazniku potegnemo črto pod obdobje, ki je za nami. V letu, ki je za nami, smo uspešno dokončali štiriletni projekt telefonije. Ni bil poceni. S tem projektom smo se skoraj z zadnjega mesta povzpeli v srediino po številu na 100 prebivalcev. Naložba je bila vredna skoraj 10 mio DEM. Sedaj vodimo aktivnosti, da bi se cena priključka znižala in približala slovenskemu povprečju, toda obremenitve so hude.

Letos smo pričeli z gradnjo doma upokojencev. Že preko deset let je obstojala želja in potreba, da pride do te izgradnje. Letos se nam želja uresničuje. Kmalu bodo naši starejši občani lahko uživali jesen življenja v domačem kraju in kmalu jih bodo otroci, vrstniki, prijatelji ter znanci lažje in pogosteje obiskovali. Kraj bo bogatejši tudi z novimi še kako potrebnimi delovnimi mesti.

Uspešno uresničujemo tudi projekt vodooskrbe. Ta prepotrebna dobrina je še za marsikatero območje prava dragocenost.

Tudi na področju modernizacije cest smo se trudili. Veliko škode nam je povzročila dolga zima in letos večkrat dolgotrajno ter sunkovito deževje.

Naši športniki posegajo po visokih uvrstitvah tako ekipno kot posamično.

Spoštovane občanke in občani !

Leto, ki je za nami, je tudi leto obletnic delovanja posameznih društev. Vsi smo se jim zahvaljevali za njihovo uspešno dolgoletno delo in jim želeli uspeha tudi v naprej.

Tako tudi jaz Vam iskreno čestitam ob našem skupnem prazniku z željo, da bi vse zastavljene cilje uspešno uresničiti tako v zasebnem kot v javnem življenju, v dobro nas vseh.

Župan Jurij Malovrh

Plakete, priznanja, pohvale ...

Na osnovi Odloka o priznanjih občine Šentjur pri Celju je Občinski svet na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in odlikovanja ter Urada župana sklenil, da se v letu 1996 podeli:

- dve **PLAKETI OBČINE ŠENTJUR** kot najvišje občinsko priznanje
- pet **PISNIH PRIZNANJ** in
- devet **PISNIH POHVAL** s knjižnimi nagradami za učence osnovnih šol ter Srednje vrtnarske, kmetijske, gospodinjke šole Celje, Enota Šentjur

I. PISNE POHVALE S KNJIŽNIMI NAGRADAMI

Za prizadevno učenje, katerega rezultat so: odlični učni uspehi, za aktivnosti v organih šole in izven nje, za tovariški odnos do sošolcev, učiteljev in drugih občanov p r e j m e j o :

- **Ana PLEMENITAŠ** iz Osnovne šole DOBJE
- **Anja ŽGUR** iz Osnovne šole DRAMLJE
- **Boštjan BERCKO** iz Osnovne šole HRUŠEVEC
- **Janez KRAJNC** iz Osnovne šole PLANINA pri Sevnici
- **Rok DIMEC** iz Osnovne šole "B.Kocena" PONIKVA
- **Saša JAGODIČ** iz Osnovne šole SLIVNICA pri Celju
- **Sandra LUBEJ** iz Osnovne šole "F.Malgaja" ŠENTJUR
- **Gabriela LORGER** iz Srednje vrtnarske, kmetijske, gospodinjke šole Celje, Enota Šentjur, smer kmetovalka - gospodinja
- **Janez KRIVEC** iz Srednje vrtnarske, kmetijske, gospodinjke šole Celje, Enota Šentjur, smer kmetovalec

II. PISNA PRIZNANJA OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU prejmejo:

1. **Gospod Franc ROMIH** iz **SLIVNICE, upokojeni delavec ŽELEZARNE Štore, ki je svojo kri za sočloveka daroval že 106 - krat.**

Različne so stiske ljudi. Nekatere so rešljive s toplino človeške besede, žal pa jih je čedalje več, za reševanje katerih je nujno potrebna človeška tekočina - kri. Le-to g. Romih daruje iz ljubezni do sočloveka, katerega ne pozna niti po imenu. Zato v imenu vseh tistih, ki so to vašo pomoč prejeli iskrena hvala.

2. **Gospod Stanko ARTIČEK** iz **ŠENTJURJA**

Gospod Stanko ARTIČEK je po poklicu metalurg, vendar že od leta 1953 aktivno sodeluje v prostovoljnih gasilskih vrstah.

Leta 1982 je bil imenovan za poveljnika Gasilske zveze Šentjur. To funkcijo pa opravlja tudi danes. Dolgoletno delo pomagati ljudem v stiski je obogatilo njegovo strokovno znanje. Zato je načelo njegovega dela v gasilskih vrstah predvsem strokovna usposobljenost, ki je pogoj učinkovitosti ob nesrečah. Prejem občinskih in državnih gasilskih odlikovanj pa je dokaz njegove ostale pripravljenosti pomagati ljudem v stiski.

3. ČEBELARSKO DRUŠTVO ŠENTJUR

Ustanovitev društva leta 1906 lahko razumemo kot posledico živahnega narodno - buditeljskega dela Šentjurčanov v tistem času in kot odmev organiziranega in strokovnega čebelarjenja na Slovenskem, z Antonom Janšo na čelu. Največja skrb članov društva je bila širjenje čebelarjenja in izobraževanja ljudi za to dejavnost. Zato je bil leta 1960 zgrajen družinski čebeljak, ki je služil kot učni objekt za poučevanje mladih čebelarjev in učencev osnovnih in kmetijske šole. Poleg te dejavnosti pa člani društva danes namenjajo veliko skrb zdravljenju čebel in ekološkemu osveščanju občanov. Pogostokrat človek s svojim neznanjem pri določenih opravilih povzroča pomore te vzorne živalske vrste, ki je nujna za ohranitev življenjskega kroga v naravi in prav to naši čebelarji vzorno opravljajo.

4. PLANINSKO DRUŠTVO ŠENTJUR

Spoznavanje in odkrivanje naravnih lepot slovenske dežele, je bilo temeljno poslanstvo 45-letnega delovanja Planinskega društva Šentjur. Veliko skrb so člani društva posvečali vzgoji mladih rodov in njihovemu odnosu do narave ter jim zavestno približevali priljubljeno planinsko pot na Resevno. Zato je planinski dom na Resevni s svojo urejeno okolico in potmi kazalec njihovega dela.

Tako je bil lani ob občinskem prazniku položen temeljni kamen za 20 - metrski stolp, danes pa že lahko uživamo ob slikovitih pogledih, ki jih nudi očesu njegova višina. Zato želimo, da je to

priznanje članom društva zahvala za njihov trud in vzpodbuda za nadaljnje delo.

5. OBČINSKA KNJIŽNICA ŠENTJUR

50-letno delovanje te ustanove je veliko priznanje vsem njenim knjižničarjem, ki so tiskana in drugačna sporočila posredovali vsakomur, ki je ta sporočila potreboval ali iskal. V sedanjem svetu in času se najrazličnejša duhovna spoznanja neustavljivo razraščajo, se vse bolj poglobljajo in kopičijo že v nepreglednost. Hkrati pa se nenehno dogaja, da so določenemu človeku v določenem trenutku potrebni prav določeni podatki in znanje. Tako lahko v naši knjižnici srečamo predšolske otroke, ki dojemajo svet okrog sebe preko pravljice; učence, dijake in študente, ki iščejo podatke za obvladovanje učnih snovi: odrasle, ki si širijo svoja obzorja ali iščejo zadnje znanstvene izsledke svoje stroke. Vsega tega se kolektiv te ustanove zaveda, zato je knjižnica vsakomur dostopna in odprta.

Pogostokrat pa nam želijo dati še mnogo več: bogastvo barv in zvokov inštrumentov ob otvoritvah njihovih razstav, ki so stalen utrip duhovnega življenja v Šentjurju.

III. PLAKETO OBČINE ŠENTJUR prejmeta:

1. Gospod Jože PALČNIK, dipl. ing. elektrotehnike, pomočnik generalnega direktorja TELEKOMA Slovenije, direktor poslovne enote Celje

Na pobudo občine Šentjur je gospod Palčnik izpeljal enega največjih projektov v tem delu Slovenije. Razgiban relief južnega dela občine Šentjur in relativna skromna poseljenost krajev v tem delu so

bili bistveni vzroki slabo razvitega telefonskega omrežja v tem delu občine. V sedanjem času so sodobne avtomatske telefonske centrale eden temeljnih pogojev zaposlovanja ljudi na domovih. Izguba delovnih mest in odmaknjenost krajev od večjih centrov sta vplivala na padec življenjskega standarda ljudi in na izseljevanje ljudi v teh krajih. Z uresničitvijo tega projekta pa naj bi bili ti slabi tokovi zaustavljeni. Omenjeni projekt je g. Palčnik prevzel kot velik poslovni izziv, zaradi katerega je pri svojih nadrejenih doživljal tudi kritiko.

Njegova delavnost in jasna vizija uresničitve tega projekta sta doprinesla k enakomernejšemu razvoju teh krajev. V izvedbi tega projekta smo lahko prepoznali, da je g. Palčnik občan občine Šentjur, ki je s svojim znanjem in zavzetostjo pri delu želel prispevati k boljši komunikacijski povezanosti ljudi in k njihovi življenjski uspešnosti v tem času.

2. MOŠKI PEVSKI ZBOR SKLADATELJEV IPAVCEV

Zbor praznuje letos 50-letnico svojega uspešnega delovanja, hkrati pa nadaljuje tradicijo mešanega zbora, katerega je že leta 1886 ustanovil takratni župan dr. Gustav Ipavec. Gospod Franc Raztočnik, ljubitelj petja in zvokov orgelskih piščali, je leta 1946 priredil prvi samostojni koncert domoljubnih pesmi. V tem času so s svojim prepevanjem bogatili duhovno življenje kraja in skrbeli za uveljavitev kvalitetnega zborovskega petja ob ljudskem.

V repertoarju zbora lahko zasledimo kvalitetno izvajanje zahtevnih umetniških del, s čimer so si prislužili nagrade in priznanja na mnogih revijah pevskih zborov. Ob teh nastopih pa so se povezali tudi z zbori sosednjih dežel Avstrije in Madžarske in tako širili slovensko pesem preko meja ožje domovine.

Vsem prejemnikom plaket in priznanj iskreno čestitamo!

Spoštovane gospe, gospodje, mladina in otroci!

Velikokrat imamo priliko občudovati naše občane kot skupnost izrednih ljudi, ki s svojo vero, poštenim življenjem, velikodušnostjo, znanjem in ustvarjalnostjo oblikujejo duhovno in kulturno dediščino naših krajev in s tem prispevajo svoj delež v narodovo zakladnico. Ob tem poznamo stiske družin brezposelnih delavcev; kmetov, ki se bojijo za svoj obstoj ob vstopu v Evropo; obrtnikov in podjetnikov, ki iščejo kupca za prodajo svojih storitev in intelektualca, ki ne najde ustrezne zaposlitve. Zato Vam vsem ob občinskem prazniku izrekamo zahvalo za Vaše delo in prizadevanja in skupaj s svetniki Občinskega sveta Šentjur želimo, da skupaj najdemo pot, ki bo boljša tudi za vas.

Predsednica OS
Tatjana Oset, prof.
in
podpredsednik OS
Rudi Mestinšek

Občinski svet se je zadolžil

Prva popočitniška seja Občinskega sveta je minila v spravljivem duhu. Potem, ko je bilo na prejšnji seji precej vroče krvi in je bilo pričakovati nadaljevanje ostrega dialoga, so sicer glasni svetniki, kljub temu, da se občinska oblast prav nič "ne popravlja", nepričakovano umolknili. Mar so se politični tekmeči SKD in župana - poslanca Malovrha vdali v usodo poražencev že pred volitvami?

Najzanimivejši in najobširnejši sta takrat bili "obrobni" točki dnevnega reda. Aktualno v občini in Pobude svetnikov. V prvi je župan med drugim na hitro roko predlagal kar nekaj zadolžitve občinskega proračuna za naslednje leto. Elektro Celje hoče imeti 10 milijonov SIT za elektrifikacijo vodovoda Hrastje, Dobjani so za modernizacijo svoje ceste Trate - Dobje porabili 42,5 milijonov SIT, ki jih v letošnjem proračunu ni, za cesto Žamerk - Grmada, v katero nepričakovano vlaga sosednja občina Podčetrtek, pa bi tudi bilo potrebno primakniti neplaniranih 2,2 milijona tolarjev. Predlogi teh zadolžitve so bili sprejeti, sicer s previdnim nasprotovanjem ali vzdržanim glasovanjem opozicije, toda s potrebno minimalno večino. Besedna bitka pa se je prav razvila šele po končanem glasovanju, ko sem Svetu predlagal, da v prihodnje sprejema za občino pomembne sklepe le, če so gradiva svetnikom poslana v skladu s Poslovníkom in zadeve uvrščene na dnevni red. Gospod Zupanc (LDS), ki je zgrožen ugotovil, da je Svet v borih nekaj minutah "razpičkal" lep del občinskega proračuna za naslednje leto, je zahteval tudi ponovitev glasovanja, ker le to naj ne bi bilo regularno opravljeno. Pa ni šlo. G. Artnak je zahteval, da ustrežna komisija preveri, če je glasovanje sploh bilo regularno, saj je svet sklepal o proračunu, za kar pa je potrebna večina vseh svetnikov in ne le večina prisotnih. Komisija bo svoje povedala prihodnjíč, ko denarja že več nikjer ne bo. Predsednik Odbora za gospodarstvo Gorečan (LDS) je zahteval, da ga Svet razreši, ker je zanj nesprejemljivo, da se Odbor ukvarja npr. z povsem obrobno turistično takso, vse pomembne gospodarske odločitve pa gredo mimo njega. Predsedujoča je njegovo zahtevo preslišala.

Nekoliko se je tudi zapletalo pri predlogu župana, da se kompenzira 6,6 milijona SIT

Vegradovega dolga Skladu stavbnih zemljišč (še od Trznice) s 3,2 milijona občinskega dolga Vegradu. Pri tej zadevi se je Sklad stavbnih zemljišč odpovedal 3 milijonom tolarjev obresti, kar ni bilo slišati preveč razumno.

Svetniki so bili obveščeni o spremenjenem sistemu plačevanja vrtcev. Čokl (SKD) je zahteval, da ga občinska uprava nemudoma začne uresničevati, sicer bodo spet nastale večje težave z občinskim proračunom. Isto velja tudi za odlaganje določitve najemnin v ZD.

Pri pobudah svetnikov velja omeniti Artnaka (LDS), ki je iz dosedanjih odgovorov ugotovil, da občina nima koncepta razvoja turizma ob Slivniškem jezeru in je zato predlagal ustanovitev ustreznega projektnege sveta. Zanimalo ga je tudi, kako je občina delila denar čebelarjem, kako je z dovoljenji za sporno ograjo okrog nogometnega igrišča ter zakaj v OŠ Hruševce še ni verouka. Erjavc (ZLSD) še ni dobil odgovora glede najemnin za oddane občinske prostore, žuli ga nogometna ograja (odgovora na peticijo občanov še vedno ni), predlaga ustanovitev svetov za zaščito stanovanjskih najemnikov in za občinski turizem in zahteva uvrstitev stanovanjske problematike na dnevni red prihodnje seje Sveta. Zupanca (LDS) je zanimalo, zakaj še vedno ni določena neprofitna stanovanjska najmenina za prostore v Zdravstvenem domu, Kovača (SDS) pa, kako je občina uredila korišćenje prostorov bivših DPO.

Brez večjih težav in pripomb je bilo sprejetih vseh pet predlaganih osnutkov odlokov. Dva odloka sta bila sprejeta po skrajšanem postopku: OS je zaradi izgradnje vodovoda Hrastje spremenil dolgoročni prostorski plan občine, hitro je tudi določil turistično krajevno takso. Ta bo znašala 100 SIT na prenočitev. Kovač (SDS) je predlagal, da se 14 strani obsegajoča prepodrobna in konfuzna osnutka odlokov o plakatiranju v občini združita in skrajšata na eno ali največ dve strani, a ni dobil podpore. Erjavc (ZLSD) je celo menil, da bi osnutka odlokov lahko bila še bolj dorečena.

Osutek Odloka o javnih prometnih površinah - ta je gotovo neprimerno pomembnejši od prejšnjih dveh o

plakatiranju, a so ga zlahka spravili na tri strani - prinaša tudi predloge za spremembe dovoljenih osnih obremenitev. Te naj bi bile: na lokalnih asfaltnih cestah 6 ton, na makadamskih 4, na krajevnih cestah 4 in na pločnikih 2 toni.

Razprava o predlogu župana, da naj bi vsi novi telefonski naročniki prispevali po 45.000 SIT za minula vlaganja v krajevna telefonska omrežja, je naletel na različne odzive. Čokl (SKD) je menil, da bi ta prispevek lahko bil enkrat višji; Erjavc (ZLSD), da ga v centru Šentjurja sploh ne bi smelo biti; Artnak, da naj obveznost sovlaganja ugaša po posameznih območjih postopoma in sicer odvisno od faze izgradnje, Kovač (SDS), da naj se po določenem času višina prispevka za minula vlaganja poenoti v vsej občini; podobno tudi Leskovšek in Cvikel (SLS). Sprejet je bil predlog Odbora za gospodarstvo, da znaša prispevek za minula vlaganja 45 000 SIT, v veljavi pa ostanejo tudi vse pogodbene obveznosti do njihovega izteka. Za drugo in naslednje številke za istega naročnika se prispevek ne plača. Tako zbrana sredstva se morajo porabiti za izgradnjo občinske infrastrukture.

Na predlog predsednika Mandatne komisije Oseta je Svet sprejel sklep o podelitvi letošnjih občinskih plaket MPZ Skladateljev Ipavec in Jožetu Palčniku (Telekom) ter priznanj Čebelarškemu društvu, Planinskemu društvu, Občinski knjižnici, krvodajalcu Francu Romihu in gasilcu Stanku Artičeku. Opazno je, da je Svet pri priznanjih dal prednost inštitucijam, čeprav je povsem jasno, da inštitucije same po sebi nikoli nimajo posebnih zaslug. Te imajo praviloma le ljudje v njih, če s svojo zagnanostjo bistveno presegajo svoje službene obveznosti. Se jih je Svet branil imenovati zaradi lagodnosti oziroma nevoščljivosti?

Pod točko Razno so svetniki zase in za člane raznih odborov povišali sejnino na 12 000 SIT (ob 2 glasovih proti in šestih vzdržanih), določili, da se občinski denar lahko posoja le domačemu gospodarstvu ob ustreznem zavarovanju ter imenovali odbor za spremljanje gradnje OŠ Prevorje.

F.K.

Kaj lahko naredi Janša?

Socialdemokratom, kot kaže, vse analitske in organizacijske sposobnosti njihovega predsednika Janše ne bodo pomagale, da bi bistveno spremenili družbeno politično sceno v Sloveniji.

Kocka je padla: spremembe volilnega sistema še ne bo! Brez temeljite spremembe sedanjega izmaličenega proporcionalnega sistema, ki omogoča, da se strankarske elite držijo na oblasti, je nemogoče pričakovati večjih sprememb. Spremenilo pa se je z gotovostjo to, da se je predsednik države Kučan s tem, ko je razpisal volitve v najkrajšem možnem roku in tako iz preventivnih razlogov zelo brezobzirno prehitel odločitev ustavnega sodišča glede večinskih volitev, dokončno postavil na stran izigravanja volje državljanov (43 000 podpisov) in pragmatične realpolitike LDS. To verjetno tudi pomeni, da je bil spektakularni izstop ZLSD iz vladajoče koalicije le spreten taktični maneuver in lahko pričakujemo, da bosta ta dva politična sorodnika spet prav kmalu skupaj na krmilu.

Javnomnenjske raziskave kažejo, da LDS ostaja prva politična sila v Sloveniji, torej se bo verjetno tudi v naslednjem mandatu nadaljevala njena "Zgodba o uspehu". Z ozirom na nesoglasja med strankami slovenske pomladi - tu je problematična predvsem SKD s svojo filozofijo "biti zraven" za prav vsako ceno, je samo vprašanje, kdo bo v koaliciji z LDS. Najbolj verjetna je spet velika koalicija: dve "stari" stranki in figov list v obliki SKD. Ne smemo pa zapostavljati vloge raznih "satelitskih" strank. Jelinčiču sicer letos zelo slabo kaže, toda njegovo vlogo bi utegnile na teh volitvah odlično prevzeti tako imenovane regionalne zveze. Tu so možna velika presenečenja; ljudje so siti ljubljanske centralizacije in bi zlahka pritegnili hotenjem potencialnih regijskih oblastnikov, čeprav v resnici gre le za vmesno stopnjo odvečne birokratizacije in regijske centralizacije.

SDS je trenutno nesporno druga politična sila v Sloveniji, nekatere ankete ji celo kažejo, da resno ogroža LDS, toda bodimo skromni in izhajajmo iz njene druge pozicije. Kje je njeno mesto v slovenskem političnem prostoru in kdo so njeni zavezniki?

Nobenega dvoma ni, da SDS skupaj s SLS predstavlja edino resno alternativo sedanji politiki. V svojih vrstah ima prodorne analitike, ki jim ni bilo težko precizno ugotovili slabosti sedanje vladajoče ekipe in seveda nanje usmeriti izostreno kritiko. Nelegitimno prisvajanje družbenega premoženja s tihim pristankom oblasti, politizacija gospodarstva (neresene afere: HIT, TAM, ELAN, Biro 5...), strankarska "fevdalizacija" celih sklopov gospodarstva (banke, ceste, socialni transferji...), zapostavljanje neodvisnosti sodstva, poskusi podrejanja Ustavnega sodišča, tožilstva in Agencije za plačilni promet ("afere" s tožilcem Drobničem in Romano Logar), mešetarjenje z orožjem, referendumsko "histerija" ob zahtevi 43 000 volivcev, brezglavo hitenje v Evropsko zvezo, ne oziraje se na nacionalne interese, jasno kažejo, da je naša oblast izgubila kompas. Še bolj verjetno je, da kompas v resnici nikoli ni imela in je dejansko le plavala s tokom. Zlasti bosa je naša vodilna garnitura v pogledu moralnih vrednot. "Zgodba o uspehu" - Slovenija se z njo, zlasti v primerjavi z južnimi sosedi, v resnici lahko ponaša - ni zgodba LDS in dr. Drnovška, temveč je zgodba ustvarjalnega naroda, ki

mu je tudi s slabo oblastjo uspelo, kar mu je uspelo. Grobi liberalistični koncepti v gospodarstvu in v družbi, vse prevečkrat kombinirani z boljševidično miselnostjo vodilnih - ob nikakršni pravni varnosti - so slovensko družbo pripeljali v resno krizo zavesti. Brezposelnost, rekordno število samomorov, klavrna podoba Državnega zbora, averzija do politike itd. so zaznavni znaki krize, ki jih ni mogoče prezreti.

Bilo bi sila hvalisavo in neodgovorno, če bi v SDS trdili, da imajo recepte, kako iz zagate. Precej natančno so le opazili simptome in postavili diagnozo. Ponujajo tudi nekatere svoje rešitve, predvsem pa so trdno prepričani, da nas ljudje, ki so nas pripeljali v zagato, iz nje ne morejo rešiti. Nove zamisli in njihove nosilce lahko dajo le volitve! Seveda ne tiste, ki so naravnane na ohranjanje obstoječega, temveč drugačne. Večinski volilni sistem ima gotovo mnogo slabih stranskih učinkov, toda zagotovo bi na oblast pripeljal drugačno strukturo. To je ta hip njegova edina očitna prednost.

Toda neposredne volitve so dokončno odpisane. Ne bo jih zdaj in jih verjetno tudi v prihodnje ne - če bo na oblasti ostala ista strankarska hierarhija. Lukenj v zakonih za izigravanje 43 000 podpisanih volivcev je očitno dovolj za desetletje ali dve.

Kaj torej lahko storijo socialdemokrati?

Najelegantnejša rešitev je zmaga na volitvah in koalicija po svoji meri. In tudi najtežja! Potreben bo bolj življenjski pristop. Dokaj sprejemljiva bi bila koalicija LDS - SDS - SLS, če bi v njej imeli večino zadnji dve stranki. Pragmatičnemu gospodarskemu liberalizmu LDS bi "pomladanska" načelnost SDS in SLS dodobra otopila njegovo ost. Kot kažejo trenutna dogajanja, takšna kombinacija ne bi bila prav nič po volji velikemu strategu iz ozadja Milanu Kučanu. Kolacija SKD - SDS - SLS komajda pride v poštev: SKD pač hoče "biti zraven" zmagovalcev, to pa ta koalicija verjetno ne bo. Tako nam, če zanemarimo razne manj odločilne in tudi manj verjetne kombinacije z DS, regionalci in še s kom, preostane le še dosedanja Drnovškova pogruntacija "nenaravne" velike koalicije LDS - ZLSD - SKD. Od nje pa bi bilo zaman pričakovati, da se bo v naslednjih štirih letih podala na mučno pot iskanja novih poti! V tem primeru bomo pač ostali pri utečeni praksi - SDS pa bi lahko znova pričela zbirati podpise za spremembo volilnega sistema. Ne, to ni prava rešitev uganke.

Mar smo res obsojeni na mencanje na mestu?

F.Kovač

Ribiči za občinski pokal

V sklopu prireditev ob občinskem prazniku je Ribiška družina Voglajna organizirala na Slivniškem jezeru tradicionalno odprto tekmovanje v lovu s plovcem. Zaradi hladnega in deževnega vremena se je tekmovanja udeležilo le 30 ribičev, ki pa jih ribe niso razočarale. Dober prijem jim je prinesel priznanja in nagrade, najuspešnejšemu Janku Plahuti pa še pokal občine Šentjur. Čestitamo.

Milan Štraus

Javnomnenjska raziskava LDS

Agencija Porta je meseca junija napravila za LDS nevtralno javnomnenjsko raziskavo glede volilnih možnosti v šentjurskem volilnem okraju. Glasovalo je 301 naključno izbranih telefonskih naročnikov.

Pri glasovanju za politično stranko so bili rezultati naslednji: LDS 27%, SKD 18%, SLS 14%, SDS 13%, ZLSD in SNS po 4%, DSS in ZS po 1%, 18% je bilo neopredeljenih.

Poznanost kandidatov: Jurij Malovrh 92%, Ladislav Grdina 85%, Jože Artnak 68%, Oto Pungartnik 59%, Florjan Erjavec 55%, Tatjana Oset 49%.

Iz raziskave je tudi razvidno, da volivci za nekatere politike dobro vedo, kateri stranki pripadajo. Tako Malovrha močno povezujejo s SKD, Pungartnika s SDS, Artnaka in Grdino z LDS.

Cilj raziskave je bil primerjava potencialnih kandidatov LDS med seboj in ne primerjava s kandidati drugih strank.

Veliko volivcev je povedalo, da na volitvah ne bo odločilno le ime kandidata, pač pa njegov program, politična stranka in drugo.

Zelo težko je ocenjevati, kakšni bodo volilni rezultati v šentjurski občini, glede na rezultate podobnih javnomnenjskih raziskav v vsej volilni enoti pa lahko rečemo, da ima kandidat LDS iz šentjurske občine realne možnosti za izvolitev.

A. Mernik, Agencija Porta

V SDS brez odločitev

Na prvi podopustni seji šentjurskih socialdemokratov je Predsedstvo OO SDS Šentjur obravnavalo tudi pobudo svojih svetnikov v Občinskem svetu, da se cena telefonskega priključka poenoti za vso občino. Burna razprava, v kateri so člani iz južnega dela občine med drugim tudi zahtevali, da je odslej cena telefonskega priključka le takšna, kot je uradna v Sloveniji (t.j. nekaj preko 100 000 SIT) ter da bi bilo potrebno povrniti v južnem delu nepravilno preveč zaračunane prispevke, ni dala enotnega stališča.

Tudi glede svojega kandidata za jesenske državnozborske volitve se niso mogli odločiti in so odločitev prepustili

Iz vaške skupnosti Nova vas

VS Nova vas je letos spomladi pričela opravljati svoje poslanstvo. Člani odbora pokrivajo naslednja naselja: Mirko Čander - Novo vas, Janez Jazbinšek - Rifnik, Jože Oset in Svetozara Verk - Črnllico, Alojz Kranjc - Podgorje in Jure Ploštajner - Preskočino.

Občina nam je za delovanje dodelila le nekaj drobiža, zato je naš cilj z malim denarjem in soudeležbo vaščanov

državnemu predsedstvu SDS. To naj bi samo izbralo kandidata med Francem Kovačem, Brankom Osetom in Otom Pungartnikom.

SDS Šentjur čestita ob občinskem prazniku!

Predsedstvo je sprejelo tudi osnutek svojega občinskega programa. Potem, ko bodo vanj vključili tudi programe posameznih krajevnih skupnosti, ga bodo predstavili na novinarski konferenci. Brez pomislekov pa je potrdilo stališče stranke, da je potrebno podpreti prizadevanja vseh KS, ki želijo imeti svojo občino.

narediti čim več. Težav in problemov pa imamo dovolj: kanalizacija, divja smetišča, poškodovane avtobusne postaje (Šibenik, Črnllica, Čatrov breg), pločnik Šentjur - Črnllica, popravila asfalta in asfaltiranje makadamskih cest, škarpa pri Grobinu, cesta na Rifnik in še kaj.

Bolj konkretno, kako se bomo teh zadev lotili, pa prihodnjč.

Svetozara Verk

Stolp na Resevni stoji

Že kar nekaj dni pred napovedanim datumom so šentjurski planinci dokončali razgledni stolp na Resevni, v nedeljo 15. septembra pa sem se tudi že povzpel nanj. Sicer neuradno, pa vendarle. Čeprav iz doline takorekoč stolpa niti ni videti, je razgled z vrhnje ploščadi čudovit. Oko ti seže od Pohorja, Sljemena do Kamniških alp in Triglava. Tudi 60 cerkva naj bi se videlo z njega. Tokrat je k prijetnemu počutju na vrhu gotovo precej pripomoglo tudi sončno jesensko popoldne. Ni dvoma, razgledni stolp na Resevni bo postal zanimiva in hvaležna izletniška točka.

Predsednik Planinskega društva g. Straže je povedal, da je stolp vreden okrog 8 milijonov tolarjev. Ves še sicer ni plačan, toda preostali dolgovi v višini 7000 DEM predsednika ne skrbijo več prehudo. Bo že nakako šlo, pravi. Doslej je občinski proračun prispeval 2,3 milijona SIT, 1,5 milijona so nabrali pri malih sponzorjih, 1 milijon pa je prišel iz blagajne PD. Od šentjurskih podjetij se je izkazal samo Alpos, ki je prispeval material v vrednosti enega milijona tolarjev. Druga podjetja, razen zasebnih, so takorekoč stisnila rep med noge. Nekaj so prispevali še izvajalci, Emo kontejnerji, ki je pocinkalo konstrukcijo in SEUS EMO, ki je stolp postavil. Planinci sami so napravili okrog 1000 udarniških ur.

In koga bi veljalo posebej pohvaliti?

Vsekakor družini Šet in Žvegler, ki sta PD podarili zemljišče. Tudi brez oskrbnika Petra Močnika bi šlo težko. Pa še vrsta drugih dobrodelnežev je pomagala s svojimi uslugami, od advokata Pungartnika naprej.

Na stolpu - v ozadju Šentjur

Slovesna otvoritev stolpa je bila v soboto 21. septembra, seveda s slovesno prerezano vrvico, kulturnim programom in muzikanti.

PREVOZI & TRGOVINA

OSEB IN TOVORA

V TRANZITU

PETER JERŠIČ

Vrtna ulica 1, tel.: 743-007, 38-874, 0609 624 091

Nudi:

➔ PREVOZE OSEB IN TOVORA S KOMBI VOZILOM

➔ PREVOZE BLAGA S TOVORNJAKOM DO 4T

➔ PRODAJA GRADBENEGA IN TEHNIČNEGA

MATERIALA PO NAROČILU

Naročeno blago pripeljemo na dom
po najugodnejših cenah!

vse vrste izolacij **POSEBNA PONUDBA:**
NOVOTERM (I. in II. kvalitete)
že od **2.800,00 SIT/m³**

TRGOVINA ROSANA

Zidar Metka, s.p.

Vabimo Vas v svoje prodajalne:

- v ŠENTJURJU, Ljubljanska cesta 1, nasproti Alposa
- v ŠMARJU PRI JELŠAH, Rogaška c. 29, nasproti avtobusne postaje za Rogaško Slatino

**BLIŽAJO SE HLADNI JESENSKI DNEVI, ZATO SMO V NAŠIH
PRODAJALNAH PRIPRAVILI ZA VAS PESTRO IZBIRO:**

trenirk: - otroške od 1.600,00 SIT dalje
- odrasle od 2.250,00 SIT dalje

vetrovk od 5.800,00 SIT dalje

anoraki že za 4.850,00 SIT

bunde: - moške od 5.300,00 SIT dalje

- ženske od 5.500,00 SIT dalje

- otroške že za 3.500,00 SIT

jeans hlače otroške od 2.700,00 SIT dalje

jeans hlače moške od 2.750,00 SIT dalje

Spodnje perilo:

- spodnje hlače za odrasle samo 190,00 SIT

- spodnje hlače za otroke samo 190,00 SIT

ženske hlačne nogavice Polzela samo 95,00 SIT

puloverji
puliji
srajce
tenis copati
igrače

ŠENTJUR	delovni čas	ŠMARJE
vsak dan 8 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	↔	vsak dan 8 ⁰⁰ - 16 ⁰⁰
sob 8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰	vabljeni v trgovino ROSANA	sob 8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰

TRGOHLAD, d.o.o.

izvedbe energetske sistemov,

Šentjur, v sodelovanju

z LJUDSKO BANKO d.d.

SPOŠTOVANI,

nudimo vam **izvedbe plinskih instalacij in centralna ogrevanja**, predelave obstoječih instalacij ali novogradnje, kompletno od projekta do izvedbe, **po sistemu funkcionalni ključ**.

Naša ponudba zajema vsa dela, od priključka na plinsko omrežje, do priključka na vse porabnike plina vključno z dobavo trošil (peči, gorilcev, bojlerjev,...) in morebitno izvedbo centralnega ogrevanja, vodovoda, klimatizacije.

Nudimo vam **UGODNE PLAČILNE POGOJE**

- kredit na 4 leta brez pologa z obrestno mero DEM + 6,9% ali TOM + 6,9%, katere Vam nudimo v sodelovanju z LJUDSKO BANKO d.d., CELJE
- popusti za gotovinska plačila

V kolikor Vas naša ponudba zanima, nas prosim pokličite na telefon 743-235, 743-615 in 743-800

Za vaše cenjeno naročilo se priporočamo!

Telefoni končno pod streho.

S slovesno otvoritvijo planinske telefonije ob njihovem krajevnem prazniku, pa čeprav so bili tisti dan in še nekaj dni pozneje telefoni še nemi, se je zaključila nekajletna akcija izgradnje šentjurske telefonije.

Celotna investicija za izgradnjo omrežja in telefonskih central je znesla skupaj 9.988.600 DEM. Od tega je prispeval Telekom 41,6% ali 4,1 milijona DEM, krajani so s svojimi prispevki zbrali 14% te vsote oziroma 1,4 milijona DEM, občinski proračun pa 4,4 milijona DEM ali 44,4% skupne investicije. Država je iz naslova pomoči demografsko ogroženim prispevala 1,1 milijona DEM. Občinski proračun ima na telefoniji še za okrog 700 000 DEM dolgov.

Decembra leta 1992 je bilo na območju občine 2430 telefonskih priključkov ali 12,3 na 100 prebivalcev, štiri leta kasneje pa 4406 priključkov, to je 24,3 na 100 prebivalcev. Kljub velikemu skoku nas te številke še vedno uvrščajo bolj na rep državne lestvice. Prostih števil je še 1600, kar pa ne pomeni, da jih je povsod še v izobilju. Grobelno jih praktično nima več, ostale KS pa so še dobro založene z njimi.

Kar precej negotovanja med občani so povzročile razlike v ceni priključka med severnim - razvitim in južnim - nerazvitim delom občine. "Severnjaki" so morali poleg tisočaka in pol (DEM) dati Telekomu še 2000 DEM petletnega posojila, "Južnjaki" pa nepovratno 2600 DEM. Razprave, komu se je zgodila krivica, so vroče, toda gotovo ne tako, kot bodo te, ki jih bo sprožila bistveno nižja cena priključka za zamudnike oziroma špekulante.

Borci so nezadovoljni

V nedeljo, 15. septembra, so imeli šentjurski člani Zveze borcev svoje letno srečanje v Loki pri Žusmu. V nabito polni dvorani v Gasilskem domu se je zbralo preko 200 nekdanjih borcev in članov OO ZB NOB iz vse občine.

Prvi govornik je bil predsednik KS Loka - Breda Svetina kot povezovalka programa ga je dosledno titulirala s tovarišem - pomočnikom ravnatelja g. Skale. V svojem nagovoru se je povsem izognil vsakršni politiki.

Bolj odločen je bil predsednik Zveze borcev Šentjur tovariš Kozjan. Med drugim je tudi opozoril, da sta se delitev in sovraštvo med slovenskim narodom po letu 1990 spet začela prebujati. Borci so sicer napravili prvi spravi korak in so se opravičili za poveljne poboje domobrancev, nasprotna stran pa ni storila nič. Čeprav so domobranci bili hlapi okupatorjev in niso storili nič za osvoboditev, bi se sedaj hoteli postaviti v isto vrsto z borci NOB. Poudaril je, da so tu vsa vprašanja nepotrebna, ker se dobro ve, kdo je bil na pravi strani.

V nadaljevanju govora je povedal, da je poosamosvojitvena bilanca Slovenije slaba: v parlamentu so zdrharji, gospodarstvo propada, ropa se družbeno premoženje, zakoni veljajo le za navadne ljudi, delavci ostajajo brez dela. Nekateri hočejo celo podirati spomenike (Kardelj, Kidrič - v Ljubljani), čeprav je prav Kardelj postavil temelje slovenske osamosvojitve.

Sledil je močan aplavz in pripomba voditeljice Brede, da tako kot predsednik mislijo tudi vsi borci. Govor, kot je predsednikov, jim daje moč, da bodo spet dvignili sklonjene glave, je dejala.

Župan Malovrh je precej korajžno nakazal, da NOB ni bila le osvobodilna vojna, temveč tudi revolucija z vsemi spremljajočimi grozo-

Zelena luč za podhod

Na železniškem prehodu pri Bohorju se je začelo nekaj premikati: Gradis je postavil svoje zaščitne ograje, napravil zasilni prehod za pešce, gradbeni stroji pa so že načeli železniški nasip. Urejanje izvenivojskega križanja ceste proti Jakobu ter železnice in magistralne ceste, zaradi katerega je bilo v preteklih letih veliko hude krvi, se je vendarle pričelo.

31. avgusta so Železnica, Občina in Gradis podpisali 173 milijonov tolarjev vredno pogodbo o izgradnji prve faze podvoza pod železniško progo. Investitor so Slovenske železnice, občina pa bo krila stroške nadzora, komunalnih naprav in elektroinstalacij v skupnem znesku 19 milijonov SIT. Od te vsote naj bi šlo iz letošnjega proračuna nekaj manj kot 3 milijone.

Kot vse kaže, pa težav s podvozom še ne bo tako kmalu konec. Prva faza, za katero so zagotovile denar predvsem Slovenske železnice, ki letos modernizirajo progo od Celja skozi Šentjur, predvideva le izgradnjo podhoda pod železniško progo, ne pa tudi podvoza pod magistralno cesto. To pomeni, da bo prehod pod železniško progo možen le za pešce vse do tedaj, ko bo občina nekje našla manjkajočih 100 milijonov SIT, potrebnih za "luknjo" pod cesto. Še vedno pa bodo pešci morali preko magistralne ceste. Takšna rešitev bo gotovo povzročila spet nekaj hude krvi, saj pomeni, da bo prehod preko železnice, ki so se ga Hruševljani že dodobra navadili, za lep čas neuporaben za ves promet z motornimi vozili. Promet bo usmerjen preko mostu pri Zikošku. Vzpostavili pa bodo tudi promet na oni strani Voglajne preko mostu pri Podplašku, ki bo razbremenila promet v celjsko smer. Župan Malovrh je optimist in pravi, da bo tak "cirkus" trajal le nekaj let in da bo podvoz zagotovo zgradila država. Upa tudi, da bo zgoščen promet na cesti s Planine dobra spodbuda za izgradnjo nadvoza pri Zikošku. Pričakuje, da bodo nadvoz pričeli graditi že v naslednjem letu.

tami. Preteklost je skupna za nas vse in jo moramo skupno pr vzeti nase, je bil moto njegovega nastopa.

Sledil je venček partizanskih pesmi v izvedbi loških osnovnošolcev ter recital partizanske lirike, ki so ga pripravili učenci OŠ F. Malgaja. Skupina Mrk s Ponikve, očitno premlada, da bi "vrezala" tudi kakšno partizansko, je všečno igrala večno zelene melodije.

Na koncu sta dobila besedo še borcem menda bolj naklonjena predsednika šentjurskih strank ZLSD in LDS g. Erjavec in g. Artnak. Svoja nagovora sta naravnala čustveno in predvolilno agitacijsko.

Osrednja osebnost borčevskega srečanja je bila gotovo Breda Svetina, ki je svojo vlogo povezovalke programa odigrala srčno. Ob velikem portretu Tita, ki je visel ob odru, se je zaskrbljeno spraševala, kaj bo s slovenskim narodom, ob znanih pesmicah naše mladosti (Šivala je deklica zvezdo, Za vasjo je čredo pasla, Ob tabornem ognju, Na oknu glej obrazek bled...) pa se je tudi do solz raznežila, podobno kot mnogi drugi prisotni.

Srečanje borcev, ki je bilo pripravljeno res skrbno in z občutkom, je gnilo tudi mene. Povsem sem razumel njihovo prizadetost, toda nisem prepričan, da niso prezrli nekaterih zgodovinskih dejstev in se predali škodljivi demagogiji.

Iz krajevne skupnosti Gorica pri Slivnici

V tem letu je KS Gorica pri Slivnici dobila novega predsednika Zorana Leskovška in novo tajnico Natašo Leskovšek. Novo vodstvo se je že kar spoprijelo s težavami, ki so posledica razkoraka med potrebami krajanov in finančnimi možnostmi zaradi neizglasovanega samoprispevka. Kljub temu pa se je nekaj stvari že uredilo.

Na Slivnici so poskrbeli za lepši videz pokopališča: asphaltirali so sredinsko pot, počistili zanemarjeni del pokopališča in uredili odlagalnišče za smeti. V planu pa imajo še napeljavo vode ob robu pokopališča ter razsvetljavo.

Pereč problem, ki se vleče že več let, pa je prav gotovo cesta, ki pelje skozi Gorico proti Šentjurju. Cesta je preozka, asfalt je uničen, bankine so neurejene, cesta pa je zelo prometna in obremenjena tudi s tovornjaki, ki vozijo pesek iz kamnoloma v Hrastju. Taka je nevarna tako za vozila, še posebej pa za pešce, da ne govorimo o šolarjih, ki pešoč proti Rdečemu jelu. Kot kaže pa se po boljši cesti še ne bomo kmalu vozili, cesta je namreč državna in očitno predaleč od državnih klopi. Ali bo res potrebna cestna zapora?!

V samem središču Gorice pa bi bilo nujno označiti prehod za pešce, ki so vedno v zagati, kje varno prečkati zelo prometno in slabo pregledno cesto, po kateri zmožnosti svojih motorjev in avtomobilov prevečkrat preizkušajo brezglavi vozniki. Med pešci je spet največ otrok!

In goriški leseni most? Deske venomer popuščajo, kažejo se luknje in ogrožajo varnost. Najnevarnejši pa je videti lesen prehod za pešce, katerega uporablja vsak dan spet največ otrok. Cestni delavci se na tem mostu sicer pogosto zadržujejo, a kot izgleda je vse le slab obliž na grdo rano. Goričani si želimo trden in varen betonski most. Ali nam ga bo država dala?

N.G.

Prepoved s Planine

Prvo nedeljo v septembru je bila na Planini tradicionalna turistična prireditve, ki jo nekateri imenujejo tudi Angelska nedelja. Planinčani imajo s to svojo prireditvijo pravo smolo, saj jo le izjemoma spravijo pod streho ob primernem vremenu. Vreme se tudi letos ni izneverilo; ves čas je sicer čisto na lahko rosilo, pa vendarle toliko, da vzdusje ni bilo čisto pravo. Meni ga je še dodatno pokvaril predsednik KS g. Knez, ki mi je ročno prepovedal kakršnokoli fotografiranje ali pisanje o njihovi prireditvi. Menda mu moje lansko pisanje ni bilo prav nič pogodu in se je odločil za "demokratični" ukrep. Sebi v zagovor pa moram povedati, da so se ga nekateri v nasprotju s svojim "županom" spominjali kot prav prijetnega. Pa razumi tega čudnega človeka, če moreš!

Slivniška ekipa ob vrvi

Prvi del prireditve sem zamudil in lahko povem le tisto, kar sem zvedel od drugih. Konjskih vpreg takorekoč ni bilo, v povorki se je poleg štirih jezdecev pojavil en sam koleselj. Več

je bilo starih avtomobilov in motornih koles, vsi so bili iz drugih krajev, ki pa niso zbudili večjega navdušenja. Sledil je prikaz nekaterih kmečkih opravil (drvarjenje, žetev), "ajnrukanja" (skupina iz Tajht) in florjanjevanja. Predice so si sposodili v Laškem. V vlečenju vrvi sta se pomerili le ekipi iz Slivnice in "Gamsi" iz Sevnice. Slednji so bili vsaj za 200 kg težji od Slivničanov in so jih potegnili "za malico". Hvala bogu, da je bila ob krušni peči "tradicionalna" gospa Udučeva - letos ji je večje pomagala tudi hči - in pridno ustvarjala svoje prošjače. Tako so šle v denar, da sem komaj prišel do ene. Sta mi jo pa podarile, kar je tudi nekaj vredno. Stojnica aktiva kmečkih žena, kjer sta kraljevali Robičeva in Valentinčičeva gospa, je bila že "izropana" in z domačim pecivom ni bilo nič. Je bilo pa živahno ob šanku, kjer sem z g. Robičem, Obrezom in drugimi lahko obujal spomine na mlada leta, malo popolitiziral z "Grosovim" Mančekom in "Kocijančičevim" Mlakarjem ter z enim očesom opazoval mladež, ki se je vrtela po asfaltu. In konec!

G. Knez, saj ni bilo tako slabo, da bi se morali skrivati pred javnostjo!

F.K.

Pri sv. Urbanu raste nekaj velikega

Če se pelješ skozi majhno naselje Voglajna, malo izven centra Gorice pri Slivnici in ti pogled nese še kam iznad volana, ti pozornost nehote zbudi velika stavba v gradnji na hribčku zraven cerkvice sv. Urbana.

Gre seveda za pastoralni center v Gorici pri Slivnici, namenjen predvsem verouku. Zdaj imajo otroci namreč verouk v majhni in vse prej kot primerni učilnici nad zakristijo v cerkvi. V pastoralnem centru pa so poleg prepotrebne učilnice predvideni tudi večji prostor za seje in prireditve, duhovnikova pisarna, zimska kapela in stanovanje za duhovnika.

Pastoralni center je svoje korenine pognal lansko leto, se hitro dvigal in dobil streho. Sedaj pa dela na žalost že nekaj časa stojijo. Slivniški župnik Andrej Mazej pravi, da je največji vzrok za to pomanjkanje denarja in nekateri ljudje, ki vsemu nasprotujejo in podpihujejo tudi druge, da ne bi darovali predvidenega prispevka. Ta

znaša petinsedemdeset tisočakov v treh letih, a ni obvezen. Vsak naj bi daroval pač po svojih možnostih.

Maja, ko je bila v slivniški župniji birma, je škof izrazil upanje, da bi do naslednje birme, ki bo čez tri leta, otroci že imeli primerne veroučne prostore. Seveda je takšna želja za tako velikopotezno zasnovan načrt precej optimistična, a ne neizvedljiva. Potrebna je samo vztrajnost, strpnost med ljudmi in vedenje, da se pastoralni center ne zida samo za zdajšnje otroke, ampak tudi za prihodnje rodove in duhovnike.

N. G.

*Napis na spomeniku
novofundlandskega psa*

Kadar se v prah povrne kak zemljan,
ne po zaslugah - le po rodu znan,
takrat na moč potruji se kipar,
da slava mrtvega blesti se v žar,
da sploh ne bereš v glosi slikoviti,
kaj je bil - temveč - kaj bi moral biti.

A bedni pes, ta tvoj prijatelj vdani,
ki prvi te pričaka, prvi brani,
ki v tvojem srcu svoje ima srce,
ki srečen je, če zate v ogenj sme -
ta gre v pozabo, ker mu ne prizna
bog duše, ki na svetu jo ima;
medtem ko človek, ta mrčes mrčesa,
lahko s kesanjem upa na nebesa.

O, človek, bedna enodnevna muha,
ti hlapčevsko nič, ti cvet napuha!
Kdor te spozna, te s studom zapusti,
ti gredica izprijene prsti.
Prijateljstvo ti je le goljufija,
ljubezen - strast, smehljaj - hipokrizija!

Če na dve nogi vstala bi žival,
bi se lahko v dno duše sramoval!
Kdor pred žaro si postal - odidi!
ni vredna, da ti jo oko sploh vidi:
prijatelju v spomij ta grob stoji;
le enega imel sem - tu leži.

Byron - Menart

4. oktober - svetovni dan varstva živali

Ves svet posveča 4. oktober varstvu živali. Ta dan pri nas še vedno mine brez večje pozornosti. Resnici na ljubo povedano: tudi naša država v tej smeri stori bore malo.

Zaradi vse globljega prepada, ki zija med nami in naravo (živalmi), vse teže prestrezamo klic v sili in se nanj odzivamo. Okrog sebe smo si zgradili trden svet zabave in užitkov, ki ga kot čisto zlato ponujamo tudi našim otrokom. Neprižadeti spreminjamo živalim naravno okolje in medtem ko za nas postaja svoboda nepogrešljiva spremljevalka življenja, jo šibkejšim odrekamo v imenu gospodstva nad njimi. Naše živali vse prevečkrat živijo in umirajo v strahu in bolečinah. Od jeseni do pomladi se po doleh in bregeh razlegajo kriki mučenih pujskov (koline), ki jih še vedno koljejo brez predhodne omame. Kje ste matere, žene, hčere? Mar ste tudi

ve tako neusmiljene, da dopuščate takšno početje?

Žival prav tako kot človek občuti bolečino, ima šteti čuti in ve, da gre v smrt.

Iz takšne nuje in temeljnega sporočila deklaracije OZN o živalih, po kateri ima sleherna žival svoje pravice, vse živalske vrste pa pravico do sebi primerne življenja in smrti, živimo v nadi, da bo to humano sporočilo našlo svoje mesto tudi na Slovenskem.

Leonardo da Vinci je zapisal: Prišel bo dan, ko bodo ljudje na enak način obsojali ubijanje živali, kot danes obsojamo usmrnitev človeka.

4. oktober sovпада tudi s praznovanjem sv. Frančiška, zavetnika živali. Pred leti sem opazovala blagoslovitev konj v Šentjernej. Ob koncu obreda je duhovnik rekel ljudem: ...in da bi radi imeli živali!

Imejmo jih zares radi!

Trezika Buser, Ponikva

Som - priseljenc v Slivniškem jezeru

Po naši občini že nekaj časa krožijo govornice "ribiških strokovnjakov" o velikem številu somov, ki naj bi čisto izpraznili Slivniško jezero. Seveda gre pri tem za čisto laična razmišljanja, ki pa so dolgoročno lahko škodljiva za razvoj ribolovnega turizma. Za objektivnejšo oceno navajam nekaj podatkov:

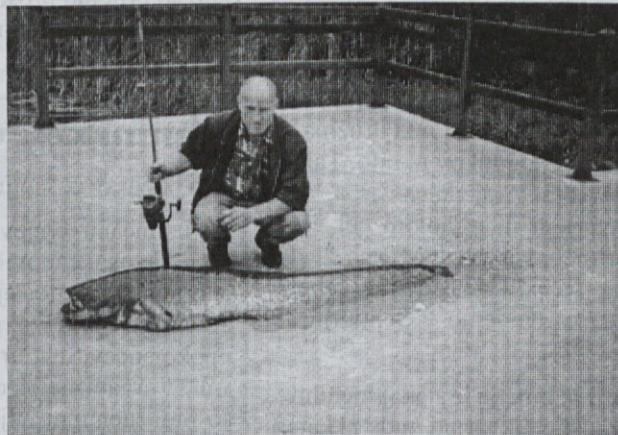
- jezero je komercialna ribolovna voda. Uravnavanje vrst in količine rib se izvaja nadzorovano in je podrejeno ri-

bolovnemu turizmu;

- Som je bil v jezero naseljen načrtovano. V jezeru ima ugodne pogoje za življenje in razmnoževanje, o čemer pričajo raznovrstni ulovi. Podatki ne kažejo, da bi v tej fazi lahko ogrozil biološko raznovrstnost jezera;

- število krapovcev v jezeru je za uspešen ribolov zadovoljivo. Res pa je, da so se ti v poletnih mesecih umaknili v divja rastišča dristavca in vodnega oreščka in je bil lov težavnejši.

Na koncu želim povedati, da je Slivniško jezero zaprt ekosistem. Na biološke procese v njem lahko vplivamo, prav pa bi bilo, da pred vsako amatersko akcijo poda svoje mnenje tudi ihtiološka stroka.

Martin Vidic in njegov 188 cm dolg som

Milan Štraus

Otvoritev knjižnice in računalniške učilnice

V prijetnem ambientu večnamenskega prostora na OŠ Franja Malgaja smo se 19.9.1996 zbrali učenci, njihovi starši, učitelji in številni gosti, da bi skupaj proslavili otvoritev dveh novih pridobitev osnovne šole: nove knjižnice in računalniške učilnice. "Naša vizija je jasna", je v svojem nagovoru lepo poudaril ravnatelj šole g. Gradišnik. "Učencem in učiteljem zagotoviti pogoje, da lahko izkoristijo svoje potencialne in se hkrati dobro počutijo." Program, ki je spremljal prireditve, so lepo in tekoče izvedli učenci

šole, ki so postali že kar redni gosti na vseh podobnih prireditvah. Zaključek je bil seveda ogled knjižnice in računalniške učilnice. Oba prostora sta zelo prijetno in funkcionalno urejena in ni dvoma o uresničitvi besed predstojnice Zavoda za šolstvo iz Celja, g. Judite Kežman-Počkaj: "Želim vam, da bi se v teh dveh učilnicah uresničevalo vse tisto, zaradi česar ste ju zgradili."

Barbara Gazvoda

podjetje za pogrebne storitve

ko ugasne življenje:
pogrebna oprema in material,
prevozi, urejanje in postavitve mrliške
sobe, cvetni aranžmaji in sveče
(dostava na dom), organizacija
pogrebov, urejanje dokumentacije,
posredovanje osmrtnic, zabval, izkopi,
urejanje grobov

24 ur na dan: 063/798-332
in 0609/638-194, 645-543

ali v Cvetličarni Majda v Šentjurju,
tel.: 741-100 (od 8 do 18)

90 let čebelarkega društva

Tistega lepega sobotnega dopoldneva, 7. septembra 1996, smo se zbrali v večnamenskem prostoru OŠ Franja Malgaja Šentjur na občnem zboru ob 90 letnici Čebelarkega društva Šentjur: predstavniki Čebelarskih zvez iz cele regije, čebelarji veterani ter mladi in aktivni člani Čebelarkega društva. Manjkal ni niti šentjurski župan g. Malovrh, medtem ko se je g. Lojze Peterle, predsednik Čebelarske zveze Slovenije, za svoj izostanek opravičil. Gospod Leopold Škorjanc, predsednik čebelarske družine Šentjur, je vse prisotne najprej toplo pozdravil, nakar so nas različni govorniki popeljali v svet drobnih, marljivih živalic, ki s svojim delom in pomočjo čebelarjev marsikdaj sladijo naš vsakdan s sadom svojega dela.

S čebelami se je človek seznanil že v starejši kameni dobi in paleolitiku. Od tedaj je minila že vrsta let in med tem časom so se ljudje marsikaj naučili o čebelah, njihovih navadah in tudi o medu, vosku ter seveda medicini. Slovenci imamo v svetovnem merilu čebelarjenja precej vidno mesto z Antonom Janšo (1734-1773), doma iz Brezovice na Gorenjskem. Sicer pa se je v Sloveniji čebelarstvo najbolj razvilo na Gorenjskem. Tu so pred več sto leti skonstruirali panj kranjič, vzgojili znamenito čebelo kranjsko sivko, močno razvili trgovino s čebelami, medom in voskom po vseh avstrijskih deželah in tudi po Evropi.

In šentjurski čebelarji? Prvi predsednik čebelarske družine v Šentjurju je bil leta 1906 Tomaž Kurbus, nadučitelj na Slivnici pri Šentjurju. Na ustanovnem zboru je bilo tedaj navzočih 20 čebelarjev. Do izbruha prve svetovne vojne in v času med obema vojnoma je družina dobro delovala. Žal pa to ne velja za vojni čas, ko je bilo večina čebelarjev vpoklicanih. Družina je ponovno zaživela leta 1946, ko je bilo na občnem zboru prisotnih 13 članov. Dnevni red: "presnova čebel". 8. maja 1960 je bila slovesna otvoritev družinskega čebelnjaka, ki naj bi služil za praktični pouk čebelarjev, učencev kmetijske šole in članov čebelarskega krožka na osnovni šoli. Leta 1962 ima družina že 49 članov. Do začetka 80 let posebnih dogodkov ni bilo. Takrat pa se je na čebelah v Sloveniji pojavil nov zajedalec varoa, ki še dandanašnji greni življenje čebelarjem in njihovim čebelam. Čebelarji se pritožujejo, da so v primeru varoe odgovorne službe reagirale prepočasi, zaradi česar so pomrle številne čebelje družine. In že smo pri letu 1996, ko najdemo v Šentjurju 29 čebelarjev.

Nekaj stoletij nazaj so bili čebelarji le kmetje in nekaj menihov. Kasneje so se začeli s to dejavnostjo ukvarjati tudi nekateri učitelji in duhovniki. Danes pa čebelarjenje prehaja predvsem med ostarele ljudi, ki jim je ta dejavnost hobi. Razveseljivo je, da je med njimi tudi nekaj mlajših ambicioznih čebelarjev.

Mnogi čebelarji se z marljivimi čebelicami ukvarjajo že vrsto let in poleg tega tudi aktivno sodelujejo v čebelarskem društvu in njegovih aktivnostih, za kar so ta dan prejeli tudi priznanja. G. Škorjanc je podelil odlikovanja tretje in druge stopnje Antona Janše (za 5 oz. 15 let čebelarjenja) ter tudi posebna priznanja Čebelarkega društva Šentjur čebelarjem veteranom, ki so jih prejeli g. Leopold Heinz, g. Anton Fidler, g. Franc Žmahar, g. Drago Erjavc in g. Alojz Belak. Dnevni red občnega zbora je prijetno zaokrožil program, ki so ga pripravili učenci OŠ Franja Malgaja.

Sledil je ogled razstave, ki nas je popeljala v skrivnostni svet čebelic. Knjige o čebelarjenju, stari izvodi revije Slovenski čebelar, panji, satovje, vabljeni izdelki iz medu, celo tudi čebele...

Marsikaj se je dalo videti tako v večnamenskem prostoru OŠ Franja Malgaja Šentjur kot tudi v čebelnjaku, kjer so nam postregli tudi z medenjaki in medicino. In če vprašate mene, menim da se čebelarjem ni bati za izumrtje te dejavnosti. Mladi člani čebelarskega krožka, ki deluje na OŠ že od leta 1960, so z veseljem in znanjem odgovarjali na moja številna vprašanja.

Člani čebelarskega društva Šentjur so bili z obiskom razstave zelo zadovoljni. Še posebej pohvalno se jim je zdelo zanimanje učencev OŠ Franja Malgaja, Hruševca in Blagovne, ki so si v organiziranih skupinah ogledali razstavo v ponedeljek in torek. Tako so prijetno proslavili visoki jubilej društva in se na koncu poslovili s čebelarskim pozdravom: zum zum!

Barbara Gazvoda

Planinskim upokojencem!

Lep pozdrav iz šentjurskega društva upokojencev!

V Planinčanu, krajevem glasilu št. 4, smo prečitali, da ste 16. aprila letos ustanovili svoje društvo upokojencev. V vaši KS te organizacije doslej res še niste imeli, vaše območje namreč že dolgo pokriva preko poverjenika g. Žagra Društvo upokojencev Šentjur. Večina vaših upokojencev je včlanjena v našo organizacijo, cilji že zdavnaj ustanovljenega društva pa so tudi identični ciljem, ki ste si jih zadali vi, organizatorji novepečenega društva. V ciljih ste le pozabili navesti, da ste, ali niste nestranska organizacija, v kateri lahko sodelujejo vsi upokojenci, kot je to slučaj v DU Šentjur.

Pri pregledu vaših programov ugotovljamo, da smo večji del in še več navedenih izletov mi že večkrat organizirali. Povprašajte svoje člane, ki so se udležili naših izletov po Sloveniji, Madžarski, Italiji in Avstriji!

Pišete tudi, da se za vaše izlete lahko prijavijo tudi neupokojenci. Prednost pa le dajte upokojencem, sicer bodo podvomili v vašo dobroto, saj ste v zadnjem stavku napisali: "saj ste si to s svojim delom zaslužili."

S.Šumej, DU Šentjur

Kolesarski trim v Slivnici

Po nekajletnem premoru smo spet imeli kolesarsko rekreativno prireditve. Tokrat so jo organizirali Slivničani pod vodstvom zagnanega predsednika KS Zorana Leskovška. Če je v času prejšnjega vodstva KS bilo v ospredju gasilstvo, kaže, bo sedaj pod novo taktirko prišel v Slivnici do besede tudi šport.

V nedeljo, 1. septembra ob 9. uri, se je na štartu zbralo okrog 60 kolesarjev. V večjem delu so bili domačini, v skupini pa je bilo opaziti tudi nekaj precej aktivnih šentjurskih kolesarjev. Pot jih je vodila iz Slivnice preko Zg. Žegra, Jelc in Paridola in je bila precej težavna. Zlasti nevaren se mi je zdel spust po strmi in dokaj razriti makadamski cesti iz Zg. Žegra navzdol. K sreči se je vse končalo brez težav. Kolesarji so progo prevozili v tekmovalnem tempu, prvi v 50 minutah, poslednji pa malo manj kot v dveh urah. V gasiskem domu so bili deležni dobrodošlice v obliki golaža in pijače.

Franc Vodeb, 58 let, najstarejši udeleženec, prislužil si je trenerko (trgovina Amon) in vedro (Akvonij): "Bolj ko čestitke bi mi prišel prav asfalt skozi Jelce!"

Igor Podgoršek, 106 kg, najtežji kolesar: "Nobenih težav nisem imel s težo. Po dolini sem se tako zagnal, da me je v hrib kar samo neslo." Da slučajno ne

bi zapravil težinskega primata, je za nagrado prejel blok za večerjo.

Romana Kunšek, najmanj lahka udeleženka: "No, le prav malo sem tudi pogoljufala - šla sem peš." Za spomin je dobila Kovinotehnik dežnik.

Matej Gobec, najhitrejši, za progo je porabil 40 minut in bil krepko prvi na cilju: "Prav nič težko ni bilo. Le proga je bila prekratka. Cesta je bila obupna." Zanj nagrade ni bilo, ker je vozil preveč tekmovalno.

Med dekleti je bila najhitrejša Adrijana Pustivšek, ki pa so jo gospodje iz Šentjurja med potjo menda porivali in zanjo tudi ni bilo nagrade.

Najmlajša udeleženka, 7 letno Saro Mastnak in Primoža Čepina je Mototehna obdarila z rokavicami in čelado, družino Mavrič je obdarila trgovina Amon, 12 člansko ekipo Slivnice pa Kovinotehna.

"Led smo prebili, drugo leto bo še bolje", je bil zadovoljen Zoran Leskovšek.

Kmetijski nasveti

Kmetijska svetovalna služba je na kmetiji Mastnak v Hruševcu izvedla predstavitveni poskus različnih sort pšenice.

Posejane so bile sorte: Marija, Olga, Tina, Davorka, Ana in dve sorti, ki sta še v preiskovanju pod šiframa ZG 4097/91 in ZG 100/91. Zaradi dolge zime smo na posevku imeli razredčen sklop od 184 do 340 rastlin / m². Razraščanje je bilo zadovoljivo in je bil sklop ob spravilu preko 600 klasov / m².

Najboljše je prezimila Ana, najslabše pa Davorka. Po pridelku sta bili najboljši sorti ZG 4097/91 z 8256 kg/ha in Ana s 7061 kg/ha. Po vsebnosti beljakovin je bila najboljša Olga s 15%, sledila je Marija s 13,5% beljakovin. Vse sorte so imele visoke hektolitrske teže preko 80 kg.

Ugotovili smo, da so imele sorte z višjim hektarskim donosom nižjo vsebnost beljakovin kot sorte z nižjim hektarskim donosom in da se tudi pri nas da pridelati velike pridelke pšenice dobre kvalitete.

Priporočene sorte ozimnih žit:

Pšenica: -nosilne sorte: Ana, Marija, Žitarka; - sorte v uvajanju: Pinka, Profit, Justus, Demetra, Sossons, ZG 5887/91; - v opuščanju: Pitoma.

Ozimni ječmen: - nosilne sorte: Plaisant, Alpha, Rex; - sorte v uvajanju: Copia, Astrid, Gotic; - v opuščanju: Robur

Nosilne sorte boste lahko nabavili v trgovinah z repromaterialom.

Mija Roženičnik

S policijske postaje

Kazniva dejanja

Policisti so obravnavali 24 kaznivih dejanj in napisali 16 kazenskih ovadb.

Pazite svoje avtoradijske aparate! V preteklem obdobju so zmikavti odmontirali dva kvalitetna kompleta pred Evergreenom ter enega pred bistrojem na Anderburgu.

17. avgusta je J.C. iz Goričice preiskoval svoje orožje kalibra 9 mm. Streljal je proti terasi sosedine hiše ter domala zadel Miro S. Svoje prave namene bo lahko pojasnil okrožnemu tožilcu v Celju.

Prometne nezgode

V preteklem obdobju je bilo 24 prometnih nezgod, od tega jih je bilo 5 z lažjimi telesnimi poškodbami ter ena s hujšimi posledicami.

Dne 11. avgusta je malo pred 14. uro prišlo do močega trčenja med avtomobiloma, ki sta ju vozila 59 - letni Edvin S. iz Prožinske vasi in

20 - letna Marinka G. z Grobelnega. Težko poškodovanega in vkleščenege Edvina so iz zmečkane pločevine rešili gasilci.

Dne 30. avgusta se je 18 - letni Robert D. iz Šentjurja v Dramljah na nepreglednem ovinku zaletel z mopedom v betonski propust. Težko poškodovanega so odpeljali v bolnico.

Javni red in mir

Na tem področju je potrebno pohvaliti Bojana T. z Jezerc. Ta je imel svojo prvo predstavo 7. avgusta v poznih večernih urah v gostišču Graselli v Gorici pri Slivnici. Skupaj s S.R. sta "delala red" v gostišču in mimogrede sta na roke vzgajala Boštjana I. Ko so se drugi gosti lahko naveličali njunega spektakla, so ju vrgli ven. Bojan pa se je po kratkem postopku zmagoslavno vrnil z motorno žago in pokazal, kdo je tam glavni.

Čez dober teden je sledilo nadaljevanje na domu v Jezercih, kjer je najprej preiskoval trdnost materinega pohoštva, potem pa je hotel zažgati hišo. Ker ni hotelo zagoreti, se je

razočaran odpravil na obisk k znancu v Šentjur, vstopil v njegovo spalnico skozi okno, hotel tudi njemu nekoliko popraviti pohoštvo in se z njim na roke pogovoriti. Ker do prihoda policistov še ni bil gotov, so mu priporočili kratek oddih v znanem prostoru v Celju.

Dogodki

Dne 22. avgusta je strela zanetila dva požara. Zgorela sta kozolca last Slavka F. iz Luterja in Viljema K. iz Zlateč. Škode je bilo za 2 milijona.

Tri dni kasneje je iz neznanega vzroka zagorelo pri Maji L. iz Hruševca, 1. septembra pa pri Nežiki P. na Kalobju. Oba požara raziskuje UNZ Celje. Škode je bilo za več kot 2 milijona SIT.

Varna pot v šolo

Policisti ugotavljajo, da kampanjsko varovanje šolskih poti ob začetku šolskega leta ni najustreznejše. Predlagajo aktivnosti v daljšem obdobju, zlasti še potem, ko starši prvošolčkov v šolo več ne spremljajo.

KEMO PLAST

d.o.o.

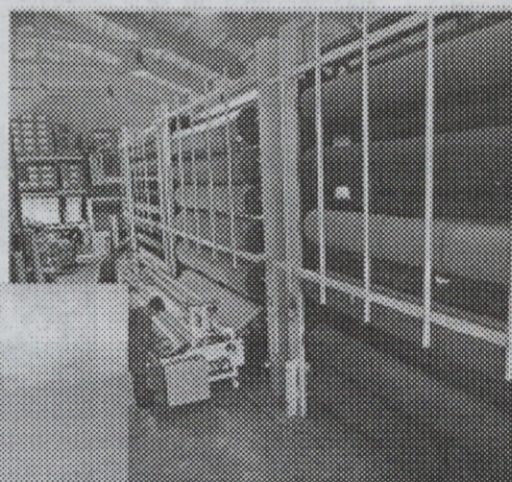
KEMOPLAST d.o.o.
Drofenikova ul. 7
3230 ŠENTJUR pri Celju
Tel.: 063/743 001

TRGOVSKO PODJETJE - VELEPRODAJA - MALOPRODAJA

VELEPRODAJA

- ☛ talne obloge
- ☛ tapete
- ☛ preproge

PONUDBA V RAZSTAVNO PRODAJNEM SALONU V ŠENTJURJU:

- ☛ zavese vseh vrst
- ☛ izdelava zaves po meri
- ☛ dekorativne tkanine
- ☛ odeje in posteljnina
- ☛ prti, pregrinjala
- ☛ talne obloge
- ☛ rezanje in robljenje
- ☛ tekači in preproge
- ☛ tapete
- ☛ pribor in lepila

VELIKA IZBIRA - UGODNE CENE - POPUSTI - PLAČILO NA VEČ ČEKOV

VEDNO V **ZALOGI** VEČ KOT 500 VRST TEKSTILNIH IN PVC TALNIH OBLOG NAJBOLJ ZNANIH DOMAČIH IN EVROPSKIH PROIZVAJALCEV.

NAŠ PRODAJNI PROGRAM LAHKO KUPITE V VSEH VEČJIH PRODAJALNAH V SLOVENIJI IN TUDI V NAŠEM RAZSTAVNO PRODAJNEM SALONU.

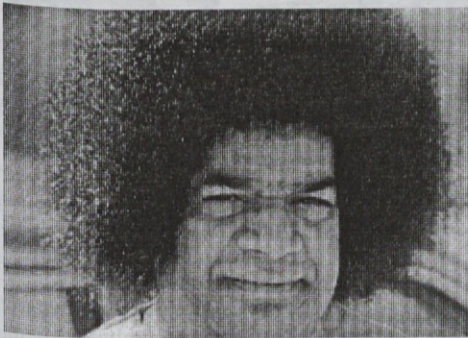
Nova "Mati božja" izpod Kalobja?

Ali je Kalobška Mati božja ogrožena? Je Mama Alojzija mistična osebnost ali le spretna prevarantka? Bo na Kalobju prišlo do verske vojne med krivoverci in kristjani?

Kaj se v resnici dogaja pod Kalobjem?

Takšna in podobna vprašanja že nekaj časa burijo poleg Kalobja tudi šentjursko "ulico". Potem, ko se je razvedelo, da je pod vpliv "krivovercev" zapadel kalobški župnik Vilibald in da ga tudi obiski in najresnejša opozorila dekana Zemljiča in škofa Krambergerja menda niso uspeli povsem osvoboditi, je ljudska domišljija dobila krila: pod Kalobjem se res dogajajo nadvse čudne stvari!

Nobenega dvoma ni, da je osrednja osebnost kalobškega dogajanja gospa Alojzija Erjavec - svečenica Mekoilo oziroma Mama Alojzija. Njo je v prejšnji številki Šentjurskih novic lepo predstavila (mnogi trdijo, da preveč lepo) Saša Teržan. Okrog nje se je na nekaj opusteli kmetiji na Planinci zavrtelo življenje v idiličnih razsežnostih. Skupina odraslih ljudi, ki jih družijo duhovnost, ljubezen, glasba, spoštovanje narave in življenja, živi v harmonični spokojnosti, kakršno si potrošniško podivjani svet lahko predstavlja le v sanjah. Le katera izmučena duša si ne bi

Sathya Sai Baba

želela vsaj na trenutke vdihniti ta zrak sreče in se oddahnuti na nesebičnih razumevajočih prsih Mame Alojzije? Tudi strogo vegetarjanstvo ter tri dni posta v tednu, če so to neobhodni pogoji za doživetje te blaženosti, ne morejo biti prepreka. Saj smo v svoji zagledanosti vase ter požrešnosti res zlorabili čudež življenja okrog nas!

Vse lepo in prav - toda le dokler ne pokukaš v zakulisje tega raja na zemlji. Pravzaprav ne gre za zakulisje temveč za same temelje te impresivne združbe, za "Sveto pismo Resnice Boga Sathye - Boga Jezusa" izpod peresa Mame Alojzije - svečenice Mekoilo - tretjega člana te svete trojice. 125 strani obsegajoča publikacija, ki je bila natisnjena leta 1994, je polna velikih resnic - in banalnih neumnosti, ki jih moderna človeška pamet ne more prežvečiti.

Ne vem, kaj v resnici oznanja živi Bog Sathya - to ni nihče drug kot inkarnirani Jezus Kristus - ki danes širi svojo vero iz Indije. Seveda, oznanja Resnico, samo Resnico in še enkrat Resnico. Popravki njegovega nauka, ki jih je ustvarila svečenica Mekoilo, naj bi bili navdihnjeni z njegovo voljo.

Za začetek naj navedem citat iz razodetja sestre Gabriele, ki sem ga povzel po pisanju v eni izmed revij "Resnica": "Bog Gospod Sathya mi je Razodel, da Je Svečenica Mama Alojzija Njegova Prva Pomočnica, Njegova Desna Roka in da je Prav Ona Po božjem Načrtu Določena, da Postopno Prevzame Večji Del Njegovega Dela. Pripravlja jo za Svojo Popolno Naslednico v času Njegove Fizične odsotnosti, da bo Delovala med Njegovo Drugo in Tretjo Inkarnacijo."

Toda prav lahko se zgodi, da se je Bog Sathya v Sloveniji prenaglil, kajti svečenica Mekoilo, ki je v enem prejšnjih svojih življenj menda rodila Jezusa Kristusa, je po brezmadežnem spočetju rodila tudi sina Roberta, ki ima očitno vsled tega že zelo resno predispozicijo za vrhunsko božje poslanstvo in bi mu utegnil sčasoma resno konkurirati.

Na 8. strani Svetega pisma opisuje njegovo brezmadežno spočetje takole: "Bila sem Poročena in v Času Spočetja sina Roberta sem bila sama doma. Mož je bil nekaj dni pri svojem očetu... Okoli Tretje ure

zjutraj me Je Nekdo Nežno Prebudil. Pogledala sem. Okoli mene Je Bilo vse Razsvetljeno - Bela Svetloba! Bilo Je Nebeško Lepo! Trajalo Je Le Nekaj Trenutkov in ponovno sem Milostno Zaspala. Kdo me Je Prebudil? Nihče drug kot Božja Iskra, Dušica, ki Je kasneje Dobila Ime Robert. To se Je Potrdilo Čez Devet Mesecev, Rodil se je sin Robert."

Kot vse kaže, Robert še ne udejnjanja svojega poslanstva, kajti vse, prav vse se vrti okrog Mame Alojzije, markantne svetlolase gospe srednjih let, zagorelega obraza in lepih potez, ki je duša, srce in motor Sai centra "Center Za Zdravo Življenje d.o.o." Torej podjetja, ki ima svoj sedež v Potiskavcu - Struga, na Kalobju pa ima svojo filialo, nekakšen vikend. Gospod Štrukelj iz Domžal je kupil na Planinci 13 ha veliko posestvo in propadajočo domačijo ter vse skupaj uradno predal v upravljanje Sai družini. Tu se je razvila skupnost, ki okoličanom ne da spat. Prišleki so zelo prijazni, vljudni, radi pomagajo. Takrat, ko so drugi zaskrbljeni, oni prepevajo, ko druge pesti časovna stiska, ga imajo oni v izobilju. Nobenih težav ni z njimi.

Gospod, ki ne želi biti imenovan, je na moje vprašanje o njegovih izjušnjah z družino Štrukljevih dal nadvse odločen odgovor:

Skupina ljudi, ki živi skupaj pod Kalobjem, ni nobena družina Štrukljevih. To so le nesrečni ljudje, ki so zapustili svoje starše, otroke in zakonce. V Sai Centru živi z Alojzijo Erjavec le g. Štrukelj, ki je zapustil ženo in dva otroka. Ona zlorablja ime njegove družine, da bi prikrila svoje prave namene. Gre predvsem za izigrane in osmešene nesrečneže, ki si jih je podredila tako imenovana svečenica Mekoilo. Sledijo ji takorekoč brezpogojno, ona pa manipulira z njimi in z njihovim premoženjem, hkrati pa tudi resno ogroža njihovo telesno in duševno zdravje. Njena moč je tolikšna, da se ti nesrečneži dolgo ne bodo uspeli osvoboditi. Vedeti tudi moramo, da žrtve svečenice Mekoilo živijo v stalnem strahu pred božjo kaznijo. Ko pa spregledajo in spoznajo svojo naivnost, molčijo, ker se sramujejo. Da bi oblastem prijavili početje Alojzije Erjavc, jim še na misel pride. Brez dvoma ima Mekoilo izjemne prevarantske sposobnosti.

Svečenica Mekoilo je v stalni telepatski povezavi z Bogom Sathyo v Indiji in prenaša njegove misli direktno v slovenski prostor. Z malo sarkazma bi lahko rekli, da imamo veliko srečo, da smo se znašli takorekoč v središču pomebnega izvenzgodovinskega dogajanja. V razgovoru s Sašo Teržan je Gospa Alojzija sicer odločno zanikala, da bo na Planinci zgradila ašram - tempelj, toda v svoji reviji "Resnica" je jasno napovedala izgradnjo "centralnega objekta z dvorano Boga Sathye". Če ji bo to uspelo, se šentjurskemu turizmu obetajo zlati časi.

Ne navadna in za okoličane najtežje razumljiva je povezanost članov Sai družine s katoliškim občestvom na Kalobju. Slovesna posvetitev kapelice na Planinci, ki so ji z navdušenjem prisostvovali bližnji in daljni sosedi, sodelovanje članov Sai družine pri cerkvenih obredih, sprejemanje zakramentov, zlasti pa odkrite simaptije g. župnika Vilija do njih, so povzročili na Kalobju pravo zmedo. Razvoj je šel od prve nadvse blagohotne naklonjenosti do izrazite razdeljenosti in sovraštva. Kalobje je zašlo v napetosti.

K zmedi je gotovo precej pripomoglo tudi vneto zatrjevanje Mame Alojzije, da Sai družina dosledno spoštuje Deset božjih zapovedi, ki so seveda alfa in omega pravovernosti. Povsem drugo vprašanje pa je, kako si te zapovedi svečenica Mekoilo v resnici razlaga in uveljavlja.

Spet je potrebno pogledati v njeno Sveto pismo na strani 23. Deset božjih zapovedi se dobesedno glasi tako, kot jih poznamo, zanimiva pa je spremljajoča razlaga.

Na primer:

1. Veruj v enega Boga!

Iz obrazložitve izhaja, da je to seveda Jezus v podobi 23. novembra 1926 rojenega Sathya Sai Babe, ki je stvarnik stvarstva.

5. Ne ubijaj!

Tudi ubijanje živali ni dovoljeno. "Vsaka Žival Ima Dušo, Duša Je Del Boga! Tudi Komar ima svojo Nalogo... Tudi vse rastline imajo dušo..."

6. Ne nečistuj!

9. Ne želi svojega bližnjega žene!

Ti dve "popularni" zapovedi, ki jih povezujemo s spolnostjo, pravi svečenica, si razlagamo največkrat povsem napačno. Pomenijo: "Neguj Čist in pošten značaj in Dovoli, da Bog, ki Ga vsak Nosi v svojem Srcu, deluje! Ne želi Ničesar, kar ti Po Božji Volji ne pripada!"

Mar to pomeni, da je svečenica Mekoilo v temelju spremenila odnos do te, s strani cerkve anatimizirane človekove dejavnosti? Verjetno. Ljudje so prepričani, da v Sai centru vlada razvrat, dokazila za kaj takega pa seveda ni.

Ali je takšno raumevanje Desetih božjih zapovedi na cerkveni "liniji", je seveda vprašljivo.

Tudi nauk Boga Sathye s 64. strani je zanimiv. Kljub 4. božji zapovedi (Spoštuj očeta in mater...!) pravi: "Ne morete biti Svobodni, če ste obremenjeni s sorodstvenimi vezmi! Manj prtljage - Hitrejša in Lažja Pot! Spoznajte težo sorodstvenih vezi in Osvobojeni boste!"

In ne samo sorodstvene vezi, tudi lastnina je menda moteč dejavnik, ki se ga član Sai družine znebi najlažje tako, da vse svoje proda, z izkupičkom pa pomaga pri uresničevanju božjega poslanstva Boga Sathye in sebe samega.

Mama Alojzija dela tudi čudeže: umirja viharje, kroti strele, uravnava vreme, temperature, zdravi bolne. Tudi misli bere. Le kako je nemočen človek, ki ga mrevari strahovit tempo sodobne družbe, ne bi ljubil in ji ne bil vdan!?

Vendar pa vse to ne pomaga; Kalobčani ne marajo svojih novih sosedov. Pred časom sta se na Kalobju pojavili dve vrsti plakatov. Z rdečimi je organist Slavko, trdno prepričan v krivoverstvo Saiovcev in prizadet, ker so te ženske omrežile tudi župnika Viliija, pozival farane na budnost zaradi nevarnosti, ki grozi Kalobju in veri. Beli, lepo računalniško oblikovani, pa so oznanjali, da je vodja Sai centra Alojzija Erjavec navadna lažnivka in je na Kalobju nezaželjena. Če bo potrebno, bo Slavko napisal posebno peticijo proti Saiovcem, ki jo bodo podpisali vsi krajan. To "kugo", ki se podtalno širi po Kalobju, je potrebno odstraniti, pravi. Saiovci sicer nikomur nič nočejo. Kot senca tiho pridejo v cerkev, se ustavijo pod korom, lepo pojejo, molijo pa ne. Tako kot pridejo, neslišno tudi izginejo iz cerkve.

Gostilničar Rajko Erjavec: **Prečital sem nekaj njihovih brošur in mi je vse jasno. Tu ni več kaj razmišljati. Ti ljudje tam doli, pravzaprav so otroci, ki so izgubili svojo osebnost, so vredni samo usmiljenja. Kako je možno, da vidijo v Alojziji Erjavec Mater božjo, je res nerazumljivo. Na Kalobju ne bomo dovolili, da se razšopirijo! V njihovi reviji Resnica sem prečital, kaj vse načrtujejo v Planinci. Sai dom naj bi imel 20 do 25 sob, dvorano za 100 ljudi, celo frizerski in kozmetični salon, ambulanto, bazen, amfiteater, šolo, oddelek za starostnike! Ne, to ne bo šlo! Od česa bodo pa živeli? Pri tem jim menda vneto pomaga še gospa Jagodič iz Šentjurja. Preuredili in prezidali naj bi celo farovski kozolec, nekaj časa pa so se tudi pogovarjali, da bi jim dali v uporabo Mihaelovo kapelo. Na prvih sestankih je menda sodelovala tudi načelnica šentjurske upravne enote. Res prava zmeda. Krajan Kalobja imamo vsega tega vrh glave dovolj! Oblast bi morala ukrepati!**

Na Kalobju se dogajajo čudne stvari. Pri Pušniku je nenadoma zagorelo. Pravijo, da je bil ogenj podtaknjen. Gospod Vili, ki je skušnjava podlegel med prvimi in je bil doslej ves čas poln energije, je nenadoma zbolel za nenavadno boleznijo. Leži v celjski bolnišnici. Cesta proti Planinci, kjer se ob koncu tedna promet zgosti, je čez teden sumljivo pusta. Po njej hodijo menda le potencialni "krivoverci".

Ali lahko kaj pomaga moj obisk pri Sai družini?

Bil je lep jesenski popoldan, ko sem se z nekoliko tesnobnim občutkom v prsih podal na Planinco. Sai družina je bila na polju, izkopavali so krompir. Bio pridelek ni bil ravno obilen, vendar pa, tako na prvi pogled, kar zadovoljiv. Razmajana hiša je bila na široko odprta pa sem malo pokukal skozi okno: skromna oprema, po improviziranih policah razne domače potrebščine, oblačila, po tleh postлана preprosta skupna ležišča.

Mama Alojzija ob traktorju

Prav kmalu se je z mopedom z njive pripeljala mlajša gospa, primerno urejena, zelo prijazna. "Rad bi napravil nekaj fotografij", sem pohitel, da ne bi izpadel kot lopov. "Seveda, kar pridite, danes je tu tudi Mama Alojzija!" In me je pospremila do njive. Med potjo mi je povedala, da je Edita, doma iz Prekmurja, diplomantka filozofske fakultete. Mama Alojzija je pestovala dva otročička, ki sta živahno plezala po traktorju. Kasneje se je z njima preselila na trato. Večkrat sem poškilil v njeno smer in v trenutku me je prešinila bogokletna misel: res izžareva nekaj posebnega, kot Mariji z Jezuškom z dobre slike! Štirje mladi fantje so pobirali krompir. Nič se jim ni mudilo, takoj so zame našli nasmeh in prijazne besede. Ne, prav nič prepadli niso bili. Prej nasprotno, izžarevali so zadovoljstvo in življenjsko energijo. Klavdij študira matematiko, v četrtek je naredil pomeben izpit, zdaj pa je tu na oddihu. Najstarejši Drago je Editin mož, ima 26 let in je mehanik. On in Edita sta Šentjurčana, saj imata stalno prebivališče na Planinci. Nobenih skrivnosti, nobenih napetosti! Na vsako vprašanje sem dobil sproščen in prijazen odgovor. Videti so bili prav prijazna družčina, moram reči!

Kljub temu, da jih nisem hotel motiti pri delu, so me povabili na bezgovo vino. Postregla mi je Edita. Zapletel sem se z njo v dolg in zanimiv razgovor. Slikovito in z izbranimi izrazi mi je razložila svojo življenjsko izkušnjo, svoj razvoj od razrvanega ateističnega izobraženca do človeka, ki je našel srečo in smisel življenja pri Mami Alojziji. Obljubila je, da bo svojo pot opisala tudi za Šentjurske novice. Upa, da bo uspela sporočiti svojim zaskrbljenim sosedom, da Sai družina ne ogroža in ne bo ogrožala njihove vere in njihovega duševnega miru.

Poslovil sem se. Vsi, celo malčka, so mi pomahali, kot da se poslavljajo od starega znanca in hočeš nočeš sem si moral priznati, da mi je bilo ugodno. Predsodki, s katerimi sem prišel na Planinco, so hitro skopneli. Res so nekaj posebnega, ti Saiovci!

Le kako, da so tako zasvojeni z Mamo Alojzijo in s tistimi nerazumnimi zgodbami oziroma resnicami iz "Resnice" in "Svetega pisma Boga Sathye in Boga Jezusa"?

F.K.

Kaj je rekel Sokrat?

Ko vzamem kdaj v roke Šentjurske novice in berem v njih članke, kjer je veliko polresnic, podtikanj in čudnih neargumentiranih namigovanj, postanem žalosten in jezen. Tedaj se spomnim Sokratove zgodbe:

Nekdo je ves razburjen priteknel k modremu Sokratu: "Poslušaj, Sokrat, moram ti povedati, da je tvoj prijatelj..."

"Počakaj", ga je modrec prekinil. "Si to, kar želiš povedati, precedil s tremi siti?"

"S tremi siti?" se je čudil mož.

"Da, prijatelj. Prvo sito je resnica. Si pretehtal, ali je res, kar želiš povedati?"

"Ne, le slišal sem govoriti in..."

"Tako, tako! Pa si gotovo vse precedil vsaj z drugim sitom, s sitom dobrote? Je to, kar želiš povedati, vsaj dobro?"

Obojavljaje je mož priznal: Ne, to ne. Nasprotno!"

"Hm, hm!" ga je prekinil Sokrat. "Uporabiva še tretje sito. Dovolj, da te vprašam, ali je vsaj nujno, da mi poveš, kar te tako vznemirja?"

"Nujno ravno ne..."

"Torej", se je nasmehnil Sokrat, "če to kar želiš povedati ni ne res, ne dobro, ne nujno, naj ostane prikrito. Ne obremenjuj s tem ne sebe, ne mene."

Če bi urednik Šentjurskih novic pri pisanju in urejanju uporabljal Sokratova sita resnice, dobrote in nujnosti, potem bi v tem časopisu ostalo precej manj člankov!

Bilo bi dobro, če z njimi ne bi obremenjeval sebe in nas.

Herman Miha, Ponikva

Spoštovani gospod Herman!

Veseli me, da vsaj tu in tam preberete Šentjurske novice in vesel sem tudi vašega pronicljivega pisma.

Vaš poduk me je pa prizadel. Mar res pišem tako neresnično, hudobno in odvečno?

Toda, če ste vi, gospod Herman kot moder mož, pri svoji sodbi uporabili vsa ta tri sita in je na zadnjem situ ostalo, kar je pač ostalo, bi bilo prav, da bi meni in bralcem poklonili to svojo resnico. Pa je niste!

Ali morda zato, ker ste spoznali, da resnica za vsak dan vendarle ni vedno tako preprosta, kot je tista iz Svetega pisma?

Ali pa ste ocenili, da je skrita resnica več vredna od polresnice?

Hvala tudi za nasvet v zadnjem stavku. Ko bo moje breme postalo pretežko, ga bom odložil! Za vas je lažje: kdajkoli lahko Šentjurske novice vržete v koš.

F.Kovač

Tudi nebo je zajokalo...

17. avgusta je bilo na Planini na prostem, pod lepim sončnim nebom praznovanje krajevnega praznika, osredotočeno na slavnostno otvoritev nove telefonske centrale in priključitev novih telefonskih naročnikov. Tudi lep priložnostni kulturni program je bil, ki pa ga poleg povabljenih gostov iz Telekomoma in Občine ni poslušalo kaj dosti krajanov. Ti so rajši ostali doma. Slaviti nekaj, česar ni, se pač ne da; novi telefonski aparati so namreč ostali nemi.

Poglavitno je le bilo, da so si med seboj podelili priznanja in odšli na slavnostno kosilo in zabavo v šolo. Koliko jim je teknilo potem, kar so na trafopostaji lahko prečitali parolo: Najprej priklopite, potem se pa našrite!, ne vem.

Tik pred proslavo je hotel predsednik KS ta napis prekri, poslal je po pleskarja - umetnika, vendar pa ga je čas prehitel.

Cena telefonskega priključka je kar precej visoka: 1400 DEM + 103 000 SIT. Ali lahko ostane kaj za razvedrilo?

Da pa je vse potekalo precej mirno, so vodilni poskrbeli že prej - saj so dali poklicati močne policijske ekipe z "maricami". In tako se je zgodilo, da so kurja jajca, ki so bila pripravljena za bojkot, ostala cela.

Tudi prav, saj so kar draga!

Torej slavnostna otvoritev je mimo. In ker so aparati po nekaj dneh oživel, bomo tudi na otvoritvene komplikacije kmalu pozabili.

Ivanka Uduč

Tretja prošnja

Gospod Čanžek je v časopisih že tretjič moral vprašati gospoda predsednika Kučana, če je resnično dobil 400 000 DEM žepnine od Elana.

Zelo cenim mnenje omenjenega gospoda, ki je večino svojega življenja preživel v pravno urejeni Švici in je zaradi dolge odsotnosti izgubil stik z balkansko realnostjo. Gospoda Kodra, bivšega Elanovega finančnika, so hoteli nevidni bossi iz politike napraviti za grešnega kozla Elanove nesreče. Očitno je g. Koder ob pravem trenutku iz rokava potegnil pravega aduta, kar ga je rešilo zopora. "Nevidni" so poskrbeli, da je zadeva Elan šla pod preprogo, sodnik Šubic pa v pokoj.

Tako nam ne preostane drugo, kot da se na predstojećih volitvah rešimo anarholiberalistične partijske megle.

Marjan Manček, Celje

Zahvala

V začetku septembra nas je prizadela smrt dragega brata Ferdinanda Mraza. V žalosti nismo ostali sami; z nami so bili prijatelji, sorodniki in sosedje. Najtopleje se zahvaljujem gasilcem, ki so bratu izkazali poslednjo čast, Ferdu Pušniku za izrečene besede ter cerkvenim pevcem za pesem slovesa. Vsem iskrena hvala.

Brat Miha

Mali oglasi

Naprodaj so novi sadni in grozdni mlini. Tel. 31 - 847 med 18. in 21. uro.

V središču Šentjurja oddam poslovni prostor za mirno obrt ali skladišče (27 m²). Tel. 741 151.

Prodajam 80 litrsko hidravlično prešo, skoraj novo. Tel. 741 135 po 19. uri.

Obvestila matične službe

Poročili so se

Darko Artnak in Danica Povalej iz Vrbnega; Dušan Obrez in Mihaela Kerš iz Gorice; Gorazd Grosek in Romana Belak z Botričnice; Igor Šarlah iz Šentjurja in Marija Muha iz Vrbnega; Slavko Jesenek in Stanislava Šnek iz Slatine; Anton Arlič iz Primoža in Cvetka Blatnik iz Kostrivnice; Andrej Blazina iz Stopč in Andreja Tuhtar s Podgrada; Franc Cimerman in Irena Romih s Turnega; Zlatko Šeško in Silva Romih iz Bukovja, Roman Voga in Mateja Rezar iz Razborja; Matjaž Štuhec iz Pesnice in Lucija Plemenitaš iz Dobja; Recko Franc iz Hrastja in Zdenka Jazbinšek iz Dobrine.

Umrlji so

Ivana Žafran (81) iz Voduc, Jože Žnidaršič (71) s Planine, Janez Križnik (85) z Rifnika, Silva Gračnar (42) iz Ravnega, Neža Bračun (65) z Botričnice, Ludvik Mlaker (86) iz Podgaja, Ana Trupej (82) iz Podlešja, Martin Zelič (66) iz Šentjurja, Jožef Fidler (66) iz Dobovca, Alojz Strmšek (63) iz Dolge gore, Stanislav Golob (75) iz Dol, Anton Perc (58) iz Straške gorce.

CEVOS d.o.o.

STORITVE - TRGOVINA

PLANINA 12, PLANINA PRI SEVNICI

741-657
063 791-133

BLIŽA SE ZIMA - OGREVAJTE SE Z NAMI!

0609/647-308

hitro, kvalitetno in po

ugodni ceni vam montiramo:

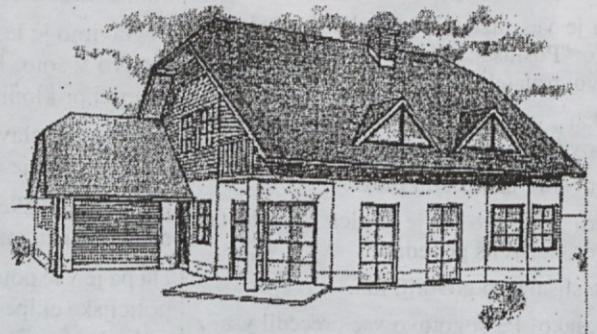
- centralno kurjavo
- plinsko instalacijo
- vodovod

**DOBAVIMO VAM TUDI KOMPLETNI MATERIAL
IN VAM GA BREZPLAČNO DOSTAVIMO!**

lahko se tudi osebno

zglasite v našem bistroju **CEVOS** vsak dan
od 15. do 20. ure

**Sklad stavbnih zemljišč občine Šentjur pri Celju
OBVEŠČA,**
da ima na razpolago stavbno zemljišče za gradnjo:

1. VEČ STANOVANJSKIH HIŠ

v delu zazidalnega načrta stanovanjske cone III/1 Šentjur.
Parcele bodo komunalno opremljene, stroške pridobitve in
urejanja stavbnega zemljišča pa je mogoče poravnati tudi na
več obrokov.

2. POSLOVNEGA OBJEKTA

v coni C-10-R Šentjur, z velikostjo stavbnega zemljišča
4967 m². Zemljišče je komunalno opremljeno, kupnino pa je
mogoče poravnati na več obrokov.

Podrobnejše informacije lahko zainteresirani dobijo na Občini
Šentjur pri Celju, soba št. 46, pri Petru Ograjenšku,
tel. 743-215.

TRGOVINA
Metron

IN RADIO - TV SERVIS

Metka in Ivo SUPOVEC s.p.

Valentina Orožna 8, Šentjur

Tel.: 063/741-304, mobilni: 0609/642-959

**Hitro in kvalitetno popravilo
vseh znamk TV aparatov in vse
audio-video tehnike**

**NUDIMO TUDI MERITVE
IN MONTAŽO ANTEN!**

SERVIS VRŠIMO TUDI NA DOMU!

UGODNE CENE V TRGOVINI METRON:

TV SPREJEMNIK GOLDSTAR 51 TTX

57.990,00 SIT

VIDEO PLAYER GS GOLDSTAR 393 S 3 CD

32.960,00 SIT 66.890,00 SIT

AUDIO KASETE PHILIPS 60

137,00 SIT

2 LETI GARANCIJE NA
BARVNE TELEVIZORJE

**PESTRA IZBIRA TV APARATOV
IN GLASBENIH STOLPOV!**

**UGODNI
PLAČILNI POGOJI**

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"Mackošek"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/741-836

alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619

vam v na

**NOVO OPREMLJENI in
KLIMATIZIRANI restavraciji**

Hotela Alpos nudi
malice, kosila in jedi po
naročilu!

Adijo poletje, dober dan občinski praznik!

Tole zadnje poletno reportažico sem pričela pisati na dan velikega šmarna. Ves dan, ki naj bi bil praznik, je prav nič praznično deževalo: jesen je tu, me je preblisnilo. Enako je preblisnilo menda tudi šentjurske gasilce, ki so si za svoje tridnevno veseljačenje lepo omislili Cverletov šotor in jih prav nič ni brigalo, če pada dež. Torej sem se podala v ta platneni hram veselja, kjer se je v nasprotju s šentjursko navado trlo zabave željnih gasilcev in okoličanov. Še celo nekaj meščanov je bilo med njimi. Grozno so se zabavali ob šentjurski verziji dobovskega "Pokaži, kaj znaš". Le kaj naj zapišem drugega v svojo reportažo, kot da je prireditelj zelo uspela. Pa še res je bilo čisto drugače kot zadnjič, ko je pod istim šotorom sama sebi prepevala Helena Blagne. Šentjurčani vedo, kaj je pristno in domače!

Da bi šla na planinsko turistično prireditev, ki se sedaj, ko jo organizirajo prebarvani komunisti, imenuje angelska nedelja, me urednik ni uspel pripraviti. Lani sem se tam počutila tako odvečno, da me je minilo vse veselje do Planine. Pa je šel tja gor kar sam - ter se vrnil čisto objokan: planinski župan Knez, ki sploh ni Planinčan, ampak navaden pritepenec, mu je menda osebno prepovedal, da bi se ob njihovi enkratni prireditvi novinarsko izživljal. Ha, čisto prav mu je! Zakaj ga pa ne hvali na vse mile viže, kot to počnejo mnogi okoli njega, pa človek res misli, da je mačo! Roko na srce, takšno hinavščino tudi sama zelo težko skup spravim in bi primitivizmu težko rekla kako drugače kot primitivizem. Pa župan gor ali dol!

Danes je v Šentjurju zelo moderno biti dobro obveščeno o dogajanju na Planinci. Ljudje božji, toliko groznega sem slišala o tej krvoločni sekci tam gori, ki ji manjka samo še to, da ne je živih otrok. Še dobro, da so vegetarijanci, sicer bi zagotovo počeli tudi to. Trdno sem sklenila, da jih obiščem, pa naj stane, kar hoče, a sem tako dolgo cagala, da me je prehitela tale številka ŠN. In tako nisem moderna Šentjurčanka in nič takega vam ne vem povedati, da bi vam šli lasje pokonci. No, pa saj bo še čas tudi za shriljivke.

Kot na primer za tisto, ko je na borčevski fešti šef nekdanjih partizanov, ki menda nikoli ni bil v hosti, najodločneje zahteval, da se 12 000 v Rogu pobitih domobrancev, podobno kot so to storili borci, lepo opraviči. Sicer se pa točno ve, kdo je bil na pravi strani in kdo črni fašistični hlapec in je vsako bluzenje eno samo odvečno izgubljanje besed. Sicer je pa sam vedno za spravo. In ko so otročki zapeli tisto, kako je ona za vasjo čredo pasla, me je popadla takšna ganjenost, kot ponavadi premaga našo šentjursko Sonjo Lokar ob vseh revolucionarnih obletniških shodih. Tudi sama sem povsem spontano potočila solzo ali dve, k sreči pa me ni ulovila TV kamera, sicer bi utegnila še imeti težave z zgodovino.

Le kaj se je zgodilo, za božjo voljo, s šentjursko občino, da so se vanjo naselile kače? Svoji k svojim, pravi ljudsko reklo, ampak jaz, ki ljubim svojo oblast, si kaj takega ne bom drznila zapisati. Toda neki vrag kače le vleče v tisto stavbo. Da ne gre za materializacijo sle po oblasti v stilu Sathye Sai Babe? Če Mama Andreja ne bo uspela, bo treba prositi za pomoč Mamo Alojzijo. Brez sprejemne pisarne na Občini pač ne bo šlo. Grozna težava je v tem, da se ne ve, od kod so te živalice prilezle. Še najbolj kritično bi bilo, če bi se pokazalo, da iz zgornjih nadstropij.

Z letošnjim občinskim praznikom in z Ipavčevimi kulturnimi dnevi, kot kaže, ne bom imela posebno hudih težav. Urednik je rekel: Lucija, tvoje so vse kulturne prireditve, kjer nastopajo domači. Hitro sem preletela lepo natiskan program in si z rdečim svinčnikom označila svoje zadolžitve. Poleg maše na Rifniku sta mi ostali le še flavtistka in pianistka, za kateri pa še nisem uspela preveriti, če sta še naši. Pa še v Gustavovem salonu bosta muzicirali, kamor menda vstop v kavbojkah ni zaželen. Če slednje velja tudi za mašo na Rifniku, sem pa že takorekoč out.

Na splošno me je občinski praznik rahlo razočaral. Že zunaj pred občino, kjer so po taktih naših pleharjev sem ter tja stopicale poslednje

štiri mažoretke (da niso preostalih ugrabili Madžari?), se mi ni zdelo vse "rajn". Slovesna seja s podelitvijo priznanj je bila tako sentimentalna, da sem se domala spet razjokala. Če tistih gospodov in predstavnikov, ki so bili pohvaljeni, ne bi na lastne oči videla živih in zdravih pred seboj, bi si mislila, da sem najmanj na njihovem pogrebu, če že ne na bogve katerem prekopavanju. Res grozno lepo filozofsko so jih hvalili, celo tako zelo, da sem s svojo žensko pametjo uspela razbrati le to, da je tisti gospod iz Telekoma prekanaliziral kar nekaj milijonov iz svoje državne firme v občinske vode in je bil zato tudi strahovito preganjan, če že ne celo mučen. Seveda ne tu pri nas v občini! Tako se to dela! To je čisto drugače, kot je bilo pred leti, ko je občinska Demosova oblast, ki so jo vodili rdeči, podelila podobno priznanje bypasovcu, ker je uspel "rešiti" nekoliko manjšo vsoto družbenega premoženja. Podobno se me ganili tudi "Ipavci", ki so bili prav tako zelo pohvaljeni: kar celih deset jih je prišlo na sejo. Čeprav niso imeli časa, da bi si oblekli svoje paradne uniforme, so hvaležno zapeli ter pokazali vsiljivim kolegom iz Jakoba, ki so bili na proslavi uradno, kdo je kdo v Šentjurju. Tudi šefica knjižnice je lepo nstopila: ker občinski uradniki niso uspeli zapopasti vseh zaslug njene hvalevredne ustanove, jih je v bore pol ure na kratko predstavila sama. In še oba Grdinata je posebej pohvalila. Župan je moral čestitati Ladislavu, on pa je le bil toliko karakter, da ga pri tem ni pogledal.

Le kaj je z našo predsednico Osetko? Navajena sem jo, da gleda sogovorca naravnost v oči in zraven samozavestno mežika kot miš v moki, tokrat pa celo med Zdravljico ni dvignila pogleda od tal. Gospa predsednica, ne se sekirat, saj niste vsega sami krivi! Če je za letošnji občinski praznik bilo le za "knjižniški sedvič" in ne tudi za tradicionalni resevniški golaž, še ni rečeno, da drugo leto ne bo bolje. Bodo ja spet kakšne volitve! Tiste slovesne besede o občinskem prazniku v Slomškovi škofiji in Capudrov "moli in delaj" pa ste povedali tako prisrčno, da vas bodo gotovo vzeli medse krščanski, če vas ljudski slučajno odrinejo na stranski tir.

Stolp na Resevni je krasna zadeva. Če pa bo Občinski svet, kot je obljubil župan, res sprejel še odlok, da se tista meja, nad katero ni greha, spusti na 700 metrov, bo njegova najvišja ploščad postala zanimivo zbirališče, računajo v Planinskem društvu. A so se zmotili; onih, ki so prepričani, da je "tisto" sploh greh, je menda še hudo malo.

Pa lepo se imejte!

Lucija

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

3230 Šentjur
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/743-727

prodaja zlatega nakita

POSEBNOSTI

*predelava starega zlata
(poseben popust)*

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanška, krstna darila

popravila vseh vrst nakita

POSEBNOSTI

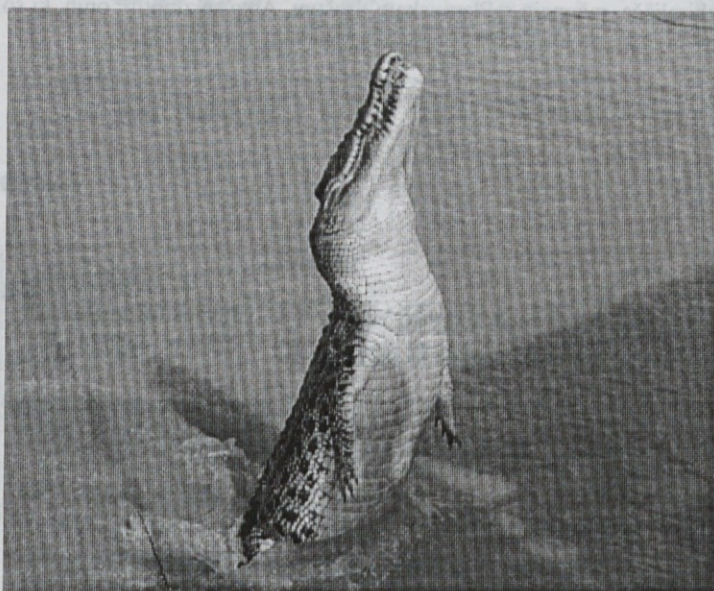

izredno velika izbira ročnih ur in budilk

S poti po Australiji in Indoneziji

(8. nadaljevanje)

Krokodilji hotel nas kljub petim zvezdicam in vsej ekstravagantnosti ni zadovoljil. Nestrpno smo čakale na srečanje s pravim krokodilom, tako bolj od blizu, vendar z varnega čolna, seveda. Jeffrey nas je z električnim čolnom popeljal po Yellow River, a se ni bilo moč peljati po vseh rokavih, ker še ni bilo dovolj vode (v deževni dobi pa je več kot dve tretjini Kakadu parka pod vodo in je skoraj neprehoden). Med vožnjo pričakujoče buljimo v vodo. Končno je reka zvalovila. Najprej zagledamo ogromno glavo, nato še trup, brez daha pritiskamo na sprožilce, snemamo, medtem pa Pluton lenobno odplava proti bregu. Jeffrey in drugi čolnarji Plutona že veliko let dobro poznajo, sami so ga tako krstili, ker se rad razkazuje. Iz čolna sploh ne izgleda nevaren. Menda je star že blizu 30 let in je dolg preko 4 metre. Pluton spada med slanovodne krokodile, ki do 12. leta zrastejo približno do 2 metra, pri šestnajstih, ko merijo okrog 3 metre, odrastejo, pri 30 letih pa merijo celo nad 4 metre. Tak velikan požre vse, kar dobi (vendar se za nas v čolnu sploh ne spremeni, ker pač nismo dosegljivi), za razliko od sladkovodnega, ki žre le ribe in doseže največ 2,5 m dolžine. Na obrežju zagledamo še eno zverino, ki občasno grozeče odpira svoj veliki gobec, vendar le zaradi vročine, ker se na ta način malo ohladi. Krokodili so občutljivi na visoke temperature, zdržijo največ 37 stopinj, pri višjih temperaturah jim baje "zgorijo možgani". Zato se kar naprej plazijo namakat v vodo, in povsem nepričakovano napadejo neprevidneže. Povsod na rečnih bregovih stojijo velike table z napisom "Don't risk your life", pod napisom pa je narisana krokodil. Tako so nas prevzeli ti krokodili, da komaj vidimo še kaj drugega, čeprav drsimo mimo prečudovitih tropskih vrst dreves, vodnih palm, na katerih čepijo in jih preletavajo najrazličnejše ptice, vidimo dvorjenje velikih čapelj, štorcklje, kakaduje, race, želve.

Iz čolna se preselimo v avtobus, ki nas odpelje v hribovit pragozd. Vmes presedemo v terenske landroverje, ki nas po skoraj neprehodnem terenu pripeljejo do skalnih gmot, previsov - svetih jam, kjer so znane aboriginske galerije. Težko je verjeti, kako so lahko poslikali mnogokrat praktično nedostopne skale

(aborigini verujejo v pomoč višje sile) in tudi to, da so se barve ohranile tisočletja.

Polni vtisov zapuščamo Kakadu park, ko pritegnejo našo pozornost visoki stebri ob cesti. Izgledajo kot bi bili kamniti. Ustavimo se pri skupini največjih, ki so visoki skoraj 5 metrov. To je delo termitov, ki jih je okrog 50 vrst in njihove stvaritve so poimenovali termitske katedrale. Živijo podobno kot čebele, vendar svoja domovanja zelo trdno sezidajo, kar pa seveda traja zelo dolgo. Baje sezidajo približno 30 centimetrov svoje katedrale v desetih letih (skoraj stoletje in pol je stara katedrala na naši sliki).

Ena najvišjih termitskih katedral

V mislih se že poslavljamo od Australije, tako raznolike, prostrane in bogate dežele, z več desetstisočletno kulturo in tradicijo in hkrati zelo mlade države, glede na začetek novejšje civilizacije, ki so jo prinesli beli priseljenci.

Zadnji večer v Australiji je Miklavž, ki nas nekako približa domu. Z drobnimi pozornostmi obudimo tudi mladostna pričakovanja in ugotavljamo, da lahko danes ali vsaj jutri mnoge želje tudi uresničimo.

Za zaključek potovanja smo izbrale še Javo in poleg mnogih znamenitosti in lepote še budistični tempelj Burubudur, ki spada med sedem čudes sveta (videle še nismo templja v Kambodži, Babilon in Kitajski zid).

Vendar na potovanjih ne gre vedno gladko. Prvič na naših potovanjih smo morale v Darwinu na "živi" rentgen, kar pomeni odpiranje vse prtljage in gospa carinik nam je z belimi rokavicami pretipala in premetala vso prtljago. Žal pa nam ni nič pomagala pri zapiranju kovčkov. Po pravilih Murphyevega zakona se je dodatno razbesnelo še nebo, polet smo odlagali in odlagali, končno le odleteli do Denpasarja na Baliju, od tam pa proti osrednjemu delu Jave, proti Jogjakarti. Zaradi vetra in močnega monsunskega naliva s pristankom ni bilo nič. Zapeljali so nas v Jakarto, na meglen in deževen ogled glavnega mesta Indonezije.

Draga Kovač-Škoberne

(se nadaljuje)

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(16. nadaljevanje)

Pri vrsti sporov med ljudmi je izstopal zlasti primer družine Rožanc iz Šentjurja. Šlo je za neurejeno kanalizacijo, primer sam pa je spravljal v obup tako strokovne kot pravosodne in politične organe. Tudi sam sem bil deležen nemalo žaljivk. Primera do konca svojega mandata nisem uspel razrešiti.

Pričeli smo izgradnjo ceste Gračnica - Ledinšca. Investicijo je prevzel cestni sklad občine. S predsednikom ZSMS Živkom Pregljem smo se dogovorili za prvo mladinsko delovno akcijo "Kozjansko", ki je bila republiškega značaja. Brigadirji so stanovali v stavbi brežiškega GG na Planini, vodil pa jih je Bratec (izvira iz Loke pri Žusmu).

V tem času se je prav tako s pomočjo denarja za manj razvite pričela priprava izgradnje kurje farne v Slivnici in pitališča za goveda na Planini, s PTT smo dogovorili postavitev avtomatske telefonske centrale s 110 številkami na Ponikvi, pričeli smo graditi cesto na Rifnik.

14. maja sva s tajnikom občine obiskala šentjurskega župnika g. Drobeža in mu izročila spominsko listino. Zahvalila sva se mu za pomoč pri postavitvi spomenikov Ipavcem. S kavo nam je postregla preko 80 let stara ženica, kar je dalo Drobežu priliko za duhovito šalo. Dejal je: "Gospod škof pravijo, da je hudo, če je kuharica mlada, jaz pa pravim, da je enako hudo, če je stara."

29. maja smo imeli v občini zveznega in republiškega kmetijskega ministra ing. Kuštraka in ing. Zidarja. Ogledala sta si obrate Kombinata, nekaj kmetij in se zadržala na kmetiji Ane Pevec v Slatini.

V zgodovino železnice sem se 1. junija 1973 na Ponikvi vpisal kot slavnostni govornik ob otvoritvi elektrifikacije železnice. Očitno sem železničarjem bil všeč, saj sem bil potem celo desetletje voljen na različne voljene funkcije železniškega in luškega prometa.

25. junija sem skupaj s predstavniki KS Prevorje s težavo pripravil vodilne na Kombinat, da zgradijo na Prevorju trgovino.

Od medobčinskih vodstev sem bil zaprosen, da po proslavi zbora Svobod v Celju, 6. oktobra, organiziram lov za slavnostnega govornika Staneta Dolanca. Dolanc je takrat opravljal dolžnosti generalnega sekretarja Partije v Beogradu. Zadeva je bila speljana brez obveščanja javnosti. Lovski pogon smo izvajali v lepem in toplem popoldnevu. Divjadi ni bilo na spregled, žeja pa nas je krepko mučila. V Trnovcu sem uspel le izprositi steklenico sadjevca, ki smo jo družno z Dolancem in Marincem praznili ob drameljski cesti. Končno je le vzletel en fazan, ki pa ga je Dolanc zgrešil. Tokrat sem pogrešal iznajdljive šentjurske lovce, ki so mi nekoč na podobno skromnem občinskem lovu podtaknili domačega zajca.

28. novembra smo imeli otvoritev telovadnice pri OŠ Šentjur.

Prvo privatno trgovino v občini sta odprla Cilka in Henrik Ivanšek v Hotunjah. Pri registraciji seveda ni šlo brez zapletov.

Kot član republiške komisije za odpravo republiškega investicijskega sklada sem bil seznanjen, da se iz tega sklada v

letu 1974 sproščajo 4 milijarde dinarjev. Vlada je predlagala, da se 2 milijardi namenita za kraški vodovod. S hitro akcijo in angažmajem naše in šmarske komunale sem uspel pridobiti 500 milijonov posojila za Šmarje in 250 milijonov za Šentjur (na 25 let, z 2 odstotno obrestno mero). S tem denarjem je bil s pomočjo mladinskih delovnih brigad zgrajen vodovod na Prevorju.

Ob vstopu v novo leto 1974 sem imel registrirane številne naloge, od gradnje številnih cestnih odsekov, do urejanja Rifnika, Resevne, odkupa Ipavčeve hiše in izgradnje trgovin ter lovskih domov. Prepričan sem tudi bil, da mora občina pridobiti tudi vse vzporedne inštitucije, če hoče postati prava upravno politična skupnost. S tem v zvezi sem se pogovarjal na SDK, zavarovalnici Sava itd.

Do resnih zapletov je prišlo med Hmezadom in našim Kombinatom. Hmezad je hotel graditi veliko farmo nesnic in tako prisiliti Kombinat v združitev. Bil sem nosilec akcije, da v zborničnih in bančnih krogih preprečim to gradnjo. V ta namen sem uspel angažirati tudi republiška vodstva z obrazložitvijo, da se siromašijo že tako manj razvita območja.

Po upokojitvi direktorja Tola Rudija Šaleja je med ostalimi za direktorsko mesto kandidiral tudi Drago Mackošek. Z ozirom na njegovo prizadevanje, da Elegant prenese svoj obrat v Šentjur, je imel kar nekaj podpore, vendar pa njegova kandidatura zaradi notranjih dogovarjanj v Tolu ni uspela. Delo si je poiskal pri zagrebški firmi Nik, a ne za dolgo, ker je kmalu prerane smrti umrl.

Z dr. Petrom Kartinom sem se uspel dogovoriti za nakup zemljišča za razširitev pokopališča. Takoj se je pojavila družina Jazbinšek, ki je na podlagi izjemnega gradbenega dovoljenja v bližini gradila svojo hišo. Z raznimi intrigami in očitkom, da sva si z dr. Kartinom pri tej kupčiji zagotovila posebne zasluge, je skušala preprečiti to razširitev. Prišla je tudi republiška sanitarna inšpekcija, ki je ugotovila, da za razširitev pokopališča ni ovir. Ta zadeva menda še danes ni urejena.

28. februarja sem vodil razgovore z graditelji avtoceste o sanaciji povzročene škode. Zahteval sem modernizacijo lokalne ceste Dramlje - Pletovarje, popravilo ceste Dramlje - Bovše, odškodnino za uničene vire pitne vode ter odstop dveh telefonskih priključkov tamkajšnjim prebivalcem. V vsem sem uspel.

(se nadaljuje)

DROGERIJA

MONI

Tržnici Šentjur

Higienski vložki Katrine
476,00

UGODNOST
NAD 6.000 SIT
PRODAJA NA DVA ČEKA!

Nudimo vam bogat izbor:

- * parfumerije
- * negovalna kozmetika
Ellen Betrix, Synergie, L'oreal,
Nivea Visage, Quenty
- * dekorativna kozmetika
Corolle, Art Deco
- * otroška kozmetika
Penaten, Nivea, Johnson's
- * samponi, laki za lase
L'oreal ...
- * ugodno - čistilna sredstva
Aniel 4 kg 1.190,00

Odpiralni čas:
ponedeljek - petek od 9^h - 19^h,
sobota od 8^h do 12^h

Kdor ni nosil še okov...

**Kdor ni nosil še okov,
ni pil sužnje, kalne vode,
ne pozna ječe zidov,
ceniti ne zna svobode!**

Ta verz, ki mi še danes nekaj pomeni, je ana redkih mojih pesniških stvaritev. Nastal je, dobro se spominjam, pred tremi desetletji v sicer povsem pustih sobici starega zdravstvenega doma na Planini. V svojem dnevniku sem mu našel ugledno mesto. Po dveh letih vojaškega in zaporniškega nasilja nad mojo zasebnostjo, sem mir in puščobo tiste sobe doživljal kot blagoslovljen božji dar. Pa ne za dolgo, kmalu mi je zmanjkalo časa za take užitke in tudi za podoživljanje svoje dveletne odisejade skozi minulo balkansko etapo življenja. Le še povzetki zapisov v dnevniku, nastali po dogodkih, ki bi jih rad opisal - avtentične zapiske iz zapora so mi ob odpustu pred mojimi očmi vrgli v smetišče - so me spominjali na že davno obvezo samemu sebi, da bom nekoč spregovoril o krivici, ki mi je bila storjena. Sebi v uteho in v poduk mlajšim rodovom.

Leta so minevala, krivica, ki je nekoč žgala, je postajala vse bolj oddaljena in medla. Še v morečih sanjah sem se vse redkeje vračal v tiste čase. Po več kot treh desetletjih, ko so tudi sanje izgubile svojo moč, mi je ostal na jetnišnico v Zenici le blagohoten spomin, nekaj takega, kar ti obleži na duši po gledanju ne preveč napetega večernega televizijskega sporeda. Ko pa sem zrl v tiste skope dnevniške zapise, so se mi pred očmi še vedno zavrteli tisti davni dogodki in začutil sem potrebo, da jih delim z drugimi. Če je bil pri roki primerno zvest poslušalec, pripravljen prisluhniti moji zgodbi, sta se mi seveda radodarno odprla srce in spomin. Bogve kolikokrat sem jo že povedal in prav mogoče je, da tudi resnica ni več čisto takšna, kot jo imam zapisano v spominu, toda večina dejstev je takšnih, da svoji zgodbi še povsem zaupam. Letos poleti, na morju, sem si končno vzel potrebni čas in vse zapisal.

Bili so to časi resnih preizkušenj in velikih življenjskih spoznanj, ki so mi trdno zakoličili nadaljnjo življenjsko pot. V tistih mesecih sem spoznal toliko različnih človeških usod in doživel toliko razočaranj nad ljudmi, zlasti pa nad "mojo" socialistično resničnostjo, da nikoli ni moglo biti več tako, kot je bilo prej. Zapor je iz krhkega idealista, kakršen sem takrat bil, napravil upornega izkoreninjenca, človeka iz krvi in mesa, ki je

znal in zmogel preživeti brutalno sedanost. Bil je to čas prisilnega hitrega zorenja, katerega končni produkt je postal moreč občutek brezdomnosti, ki mi ga potem, zunaj, deseletja ni uspelo premagati.

Seveda se sprašujem, ali je smiselno pogrevati to davno prežvečeno zgodbo, katere gibala so skorajda nerazumljiva? Kaznoval in izobčil me je sistem, ki je zaradi ujetosti v svoje vizije, vse prevečkrat zgrešene, izginil na smetišču zgodovine. Kaznoval me je zaradi nekaj neprevidno izgovorjenih misli, ki sem jih dve in pol desetletji kasneje v neprimerno čistejši obliki zlahka spoznal kot Demosovo idejo, kot Demosovo zgodovinsko zmago. In vse to se je zgodilo še vedno v isti državi, ob istih zakonih, istih sodnikih - in več ali manj med istimi ljudmi. Le čas je bil odločno drug in drugačen. Zgodilo se je tako nenadoma, kot da bi zamenjali le kulise na odru, igralci pa smo ostali isti.

Morda je zato smiselno prehoditi to pot še enkrat, korakoma in z razmislekom. Takrat za razmislek ni bilo časa: tisti dnevi in meseci so bili vsak trenutek izpolnjeni do vrha; mnogokrat z radostnimi dogodki in še večkrat z gnevom.

Zgodba se je začela v Ljubljani.

V poletju leta 1964 se je končalo moje študentsko življenjsko obdobje. Z diplomo veterinarske fakultete v žepu in s polno glavo upornih študentskih idej, ki so v času slovenskega liberalizma obilno brstele po ljubljanskih študentskih domovih in tribunah, toda še vedno dovolj trdno prepričan v zgodovinsko poslanstvo socializma in notranjo čvrstino slovensko - jugoslovanske družbe, sem dobesedno padel v drug svet - v JLA.

Bil si dober študent, so mi rekli na vojnem odseku, prav bi bilo, da postaneš oficir. Soglašal sem in od 27. septembra dalje sem bil gojenec veterinarske podoficirske šole v Neđarićih v predmestju Sarajeva, približno tam, kjer je bila ta leta v bosanski vojni srbsko - muslimanska razmejitvena črta.

Vojašnica oziroma veterinarski izobraževalni center je bil presenetljivo lepo urejena, prej podobna hotelskemu kompleksu kot vojašnici. Le velike skupne spalnice in skupna kopalnica, dosegljiva le enkrat tedensko, so bile vojaške, vse ostalo pa je bolj spominjalo na dobro urejeno šolo. Tudi oficirji so bili razmeroma na visoki

kulturni in intelektualni ravni, tako, da tistega pravega topoumnega vojaškega drila sploh nikoli nisem spoznal.

Vojaščina v JLA je bila že nešteto krat dobro opisana in moje prve izkušnje so bile podobne. Ker pa sem že bil navajen zdomskega življenja, mi ni bilo prav nič težko. Bili so tam sami mladi veterinarji iz vse Jugoslavije, sicer primerno odbrani, a vendarle zelo različni. Bosanci in Srbi so se mi zdeli najbolj zagreti in jugoslovenski, Hrvati niso mogli prikriti svojega nacionalizma, Makedonci in Slovenci pa smo bili več ali manj obrobni in pasivni opazovalci. Kljub ljubljanskim idejam, ki sem jih nosil v glavi, se mi ni zdelo, da kakorkoli odstopam od povprečja. Zagotovo nas vsaj polovica ni bila včlanjenih v Zvezo komunistov. Zaradi tega smo bili sicer drugorazredni "pitomci", kar pa nas niti ni posebno motilo. Te delitve na prave in na manj prave smo bili navajeni še iz civilnega življenja in se nam je zdela enostavno sama po sebi umevna. Počasi smo se razvrstili v človeško in politično sorodne skupine in kmalu sem imel okrog sebe kolege, pred katerimi mi ni bilo treba skrivati svojih misli. Mirno lahko rečem, da so bili mnogi od njih po razumevanju in sprejemnosti naše "družbeno politične stvarnosti" precej bolj ekstremistični od mene, v obe smeri.

Običajno vojaško življenje se je končalo nekega dolgočasnega večera v začetku novembra. V učilnici se je po večerni učni uri razvila zagreta politična razprava med dvema nekoliko različnima skupinama. Seveda je bila to čudovita priložnost, da sem obrazložil nekaj svojih ljubljanskih idej o nedemokratični partiji, topoumnosti Titove štafete, njegovem kulturnem čaščenju ter o slovenski podrejeni ujetosti v jugoslovanski prostor. Vse to je bilo sicer povedano nejasno, tu in tam provokativno poudarjeno, toda še vedno razmeroma previdno, a vendarle tako, da ni bilo dvomov, kaj se mi mota po glavi. Nikoli nisem natančno zvedel, kdo od prisotnih se je čutil dolžnega o debati poročati naprej. Nesporo je bilo le, da so o incidentu razpravljali na partijskem sestanku, predstavnik našega voda in hkrati tudi sekretar partijske celice Mitar Lazić, doma nekje iz bližine Banja Luke, pa je o zadevi obvestil varnostnega oficirja.

(se nadaljuje)

"Kuko" blesti

Ivan Kukovič, atlet AK TrgoHlad - Šentjur, še naprej niza lepe uspehe. V začetku avgusta je na državnem prvenstvu Slovenije v članski konkurenci zmagal v teku na 5000 metrov ter osvojil naslov državnega prvaka.

Uspešen je bil tudi na državnem prvenstvu v polmaratonu v Ptuj; v teku na 21 kilometrov je osvojil drugo mesto in srebrno medaljo. To je njegova že tretja medalja z državnih prvenstev, saj je srebrno medaljo osvojil tudi na najdaljši tekaški preiskušnji v teku na 42 km.

V Ptuj sta se odlično odrezala tudi Tone Ojsteršek, ki je bil prvi na 10 kilometrov ter Primož Pangerl, ki je zmagal v teku na 7 kilometrov.

Vlado Artnak

Ulični tek v Atomskih toplicah

Na uličnem teku, ki je bil posvečen 30 letnici Atomskih toplic so atleti TrgoHlada dosegli naslednje rezultate:

Deklice (5. in 6. r.): Urška Dremšak - tretja;

Deklice (7. in 8. r.): Tjaša Vrbeč - prva, Lidija Klemenšek - druga in Nataša Oset - tretja;

Dečki (7. in 8. r.): Jaka Zupančič - prvi, Aljaž Roženičnik - drugi, Miran Šmid - četrti;

Članice: Mojca Stropnik - tretja, Alja Belak - šesta;

Člani: Ivan Kukovič - prvi, Tone Ojsteršek - drugi, Primož Pangerl - tretji, Dejan Miheč - peti.

V.A.

KMN Juventus - Mizarstvo Krošelj

Ker šentjurskemu klubu malega nogometa Juventus ni uspelo pridobiti novega generalnega pokrovitelja, so se v klubu odločili za združitev s prijateljskim KMN Mizarstvo Krošelj iz Sevnice. Skupen klub Juventus Mizarstvo Krošelj se je tako dovolj okrepil, da lahko poskuša ponovno osvojiti državno prvenstvo. Dosedanje priprave, bili so tudi 10 dni na Lisci,

potekajo pod budnim očesom novega trenerja Dušana Razborška, ki je tudi selektor državne reprezentance. Težave imajo z dvorano, ker le te v Šentjurju ni, v Celju pa je prišlo do zapletov in je vprašanje, kje bodo "šentjurski" državni prvaki igrali svoje domače tekme.

M. Budiša

Presenečenja žal ni bilo

Pokalna nogometna tekma med NK Šentjur in Publikumom iz Celja se je končala po predvidevanjih strokovnjakov: Šentjurčani so se borili kot levi, zmagali pa so Celjani. Bilo je 1 : 2 za Celjane.

S tašnim končnim rezultatom derbija med "šentjurskimi" in "celjskimi" Celjani - večina Šentjurčanov namreč prihaja s Skalne kleti - je bilo navsezadnje zadovoljnih tudi okrog 700 gledalcev. Če bi se domači tako borili tudi na prvenstvenih tekmah, smo slišali med publiko, bi bilo super. Resnici na ljubo je treba priznati, da se je šentjurska ekipa resnično izkazala in bi zaslužila zmago. Odločujoči gol pa so sploh dobili takorekoč po krivici. V silni želji po zmagi je tik pred koncem tekme prišlo do silovitega trčenja med dvema domačima igralcema in medtem, ko se je Vrečko zvijal v travi, so se Celjani "sprehodili" skozi domačo obrambo in upov je bilo konec. Pa morda prihodnjic!

Teniški turnirček v Gorici pri Slivnici

Bilo je precej lepo jutro na nedeljo, 9. septembra, kar neobičajno za to leto, ko smo vajeni, da nas pere cele dneve in zaradi tega ne moremo planirati niti najmanjših aktivnosti, kaj šele kakšen teniški turnir v Gorici pri Slivnici, ki poživi njeno monotono življenje.

Okrog devetih se je vsega skupaj zbralo 16 zagretilih amaterskih igralcev tenisa, dvanajst moških in štiri dekleta, in po žrebu, ki je določil nasprotnike, sta se pomerila prva dva para. Že kar na začetku je za presenečenje poskrbel mladi tenisač iz Šentjurja Tadej Kincl, ki je premagal lanskega zmagovalca Marjana Viranta, ki je tudi letos veljal za favorita. Manj napeto je bilo med dekleti, ki so se zaradi maloštevilčne udeležbe pomerile kar vsaka z vsako.

Čeprav je sodelovalo le 16 tekmovalcev, se je turnir zavlekel do popoldanskih ur, ko so razglasili zmagovalca, med moškimi je to bil že prej omenjeni Tadej Kincl, med dekleti pa Nina Gradič. Da si bodo ta turnir zapomnili tekmovalci, predvsem finalisti, so poskrbeli sponzorji: Izletnik Celje, Alpos, FRUPI ter LDS Šentjur.

Turnir se je končal s prijateljskim srečanjem ob skromni pijači in jedachi, a ob obilici dobre volje.

Na svidenje naslednje leto na teniškem igrišču v Gorici, da bo turnir še zanimivejši!

N. Gradič

Novinarski nasveti - ali sai babe po kalobško

Oj, lepo je res na deželi; še posebej, če se vsak dan zgodi kaj novega, če pa je skrivnostno, pa še toliko bolje. Tak dogodek je bil prihod Sai družine na Planinco. Še več prahu kot sama priselitev pa je menda dvignil članek v zadnji številki ŠN. Danes gre za nadaljevanje, žal pa to še ni razplet, je le ena izmed "hecnih" verzij zgodbe.

Ste se že kdaj vprašali, kako se je iti novinarja? Ne? Jaz sem se večkrat, potem sem se pa odločila. Svinčnik in papir v roke, pot pod noge, oči na peclje in na lov za zgodbo. In, kar ni niti najmanj važno, še kak tolar v žep.

Prelepo in prelahko, da bi bilo res. Pozabila sem namreč, da dobre zgodbe kar same od sebe butnejo v človeka samo v filmih. Pa nisem obupala. Je že res, da marsikje ljudi zanima samo še, kdaj so sosedje ugasnili luč in kaj so kosili, ampak na Kalobju imamo, hvala Bogu, še gasilce in društvo invalidov!

In ko sem že stotič vzdihnila: "Ja, pa kaj se tu res nič ne dogaja?" se pojavi kup ljudi, ki se gredo gospode pod svojim klobukom: preveč za družino, premalo za stranko, nič televizije, nič mesa, malo hrane, za nameček pa še ne prav kisli obrazi. Ja, če je to na Kalobju običajno, sem jaz bicikel! In kjer je kaj čudnega, sem seveda poleg. Saj veste, Šentjurske novice z vami in za vas - povsod! Mi sledite?

Gospod Vili naredi reklamo, radio "Babja čenča" distribucijo - in prišleki postanejo zvezde vseh frekvenc. Zdaj že lahko uganete, da se napotim na prvi primeren naslov in najprej gospo, nato še gospoda povprašam, kako stvari stojijo. Vse za drage bralce! Sploh pa je enostavno in hitro.

Kamere so seveda ujele vse tri moje obiske in neglede na "policijsko" spremstvo zaključile: Dekle je v sekci STOP razlog neznan STOP verjetno srčne težave STOP. Uouu! To je pa nekaj novega celo zame. Resda o novinarjih ne vem mnogo, nisem pa še slišala, da so za enkratno uporabo. Torej, vsi, ki imate tovrstne ambicije, nikamor brez zobne ščetke! Morda se boste morali preseliti v predsednikov kabinet, če boste zapisali, da je danes precej dolgo spal in zamudil skupščinski piknik. Potem boste pa imeli! Na vrat vam bo najprej sedla Sova, hišna CIA bo pregrevala telefone. In kar je najhuje, spati boste morali na tleh. Dvomim, da bi predsednik v svojem kabinetu hotel prenašati še kakšno posteljo. Takšen je pač protokol.

Pa še en nasvet; ogibajte se intervjujev, ker vam bodo očitali, da odgovori - pazite odgovori, ne vprašanja - v vašem sicer

solidnem članku niso vredni počenega groša. Pri tem ne bo nikogar brigalo, da danes tako govorijo itak vsi, ki imajo kaj povedati. In glavno pravilo; nikar se spodaj ne podpišite! A zakaj? Tega pa res ne vem.

Če poskušate biti resni in pridete do sem, lahko mirno začnete pisati Pavlihovo pratiko. Ni nobene razlike. Tudi če pišete o Sai zadevah, ne. Če se nekdo okliče za nebeško mater, je noro, ni pa prepovedano. Če nekdo poje pred cerkvijo, ni običajno, je pa lepo. In če se ljudje preselijo v neko skupnost, zapustijo svoje

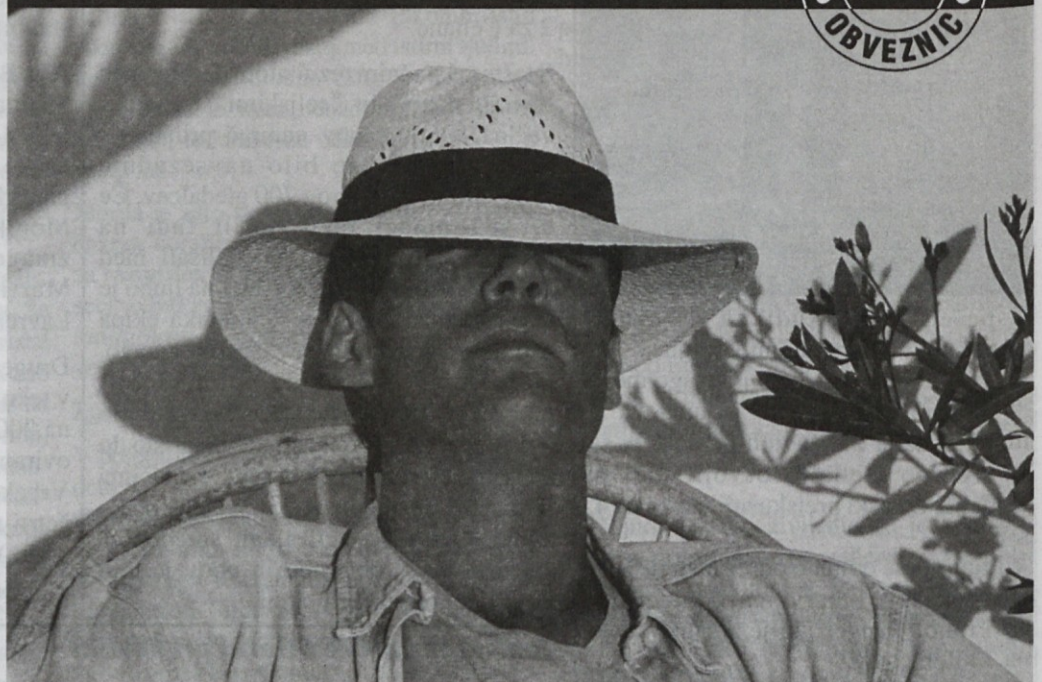
s strtimi srci in jih pošljejo rakom žvižgat, je tudi dovoljeno, prav pa ni!

Zato še zadnji nasvet; izogibajte se predsedniških kabinetov! Če pa bi vas slučajno prijelo, da se kam včlanite, pa naj bodo to komunisti, liberalci, fatalisti, verska sekta ali rokodelski krožek - obvestite Sovo. Baje se vsaka njena neuspela akcija plačuje iz žepov davkoplačevalcev.

Ste si predstavljali, da je to delo tako razburljivo?

Saša Teržan

Ko se zbudim, bom že bogatejši.

FORMITAS, foto: Foto Spring

Za bogatenje ni vedno nujno potrebno trdo delo. Zadostuje že pametna naložba. Svoj denar lahko naložite na milijon načinov, varnost naložbe pa je marsikdaj vprašljiva. Ena izmed najbolj varnih investicij je prav gotovo nakup bančnih obveznic. Z nakupom obveznic Banke Celje iz druge emisije si lahko zagotovite reden priliv kapitala po svojih željah in možnostih. Obveznice so izdane v apoenih po 100 DEM, letna obrestna mera je fiksna in znaša 7,5%. Obresti se bodo prinosniku izplačale dvakrat letno, obveznice pa bodo izplačane v petih letih. Vpisovanje in vplačevanje obveznic se prične 15. 9. 1996, vse informacije o obveznici in izdajatelju pa vsebuje Prospekt za izdajo obveznic, ki je na voljo na vseh vpisnih mestih. Obiščite nas in se pozanimajte o podrobnostih!

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

NAGRADNA KRIŽANKA ŠTEVILKA 41

	ŠPANJA	ORODJE TEŽAKOV	NAŠ TURISTIČNI KRAJ	OČE	VLADARSKI NAZIV	EDO RAVNIKAR	DUŠIK	OSTANEK KART	POKRAJINA V GRČIJI	PREČIŠČEVALNICA
							AVSTRJSKA POROČEVALNA AGENCIJA AMERIŠKI IGRALEC (JAMES)			
							ANGLEŠKI PEVEC (RICHARD) DREVO Z ZASTAVO			
				LJUDSTVO V NOVI ZEL.						
				STAR AVSTRJSKI NOVEC	VELIK PTIČ					
FOSFOR		LIJAK	ETBIN KRISTAN	KALIJ	NAŠ PRVI PROTESTANT	VODNA ŽIVAL	Ž. IME (IVANKA)			NORD (SEVER)
										ZNANOST O DOBREM IN ZLEM.
PRODUKT ELEKTRARN							PERZIJA		MOJCA ERJAVEC	
							PRIPOVEDNI PESNIKI		STREŽNIK	
OGOREK			OBALA (HRVAŠKO)				JUNAK ENEIDE SKANDINAV. M. IME		TRENJE	
			TUL						NIZOZEMSKI PRISELJENCI V J. AFRIKI	
ANTON JANŠA			TROBILO				OKRASNI KAMEN		KOSOVELOVA PESEM	
			POŽELENJE				REKA V RUSIJI		ROČAJ	
URAN		IZBA					SODOBNIK KELTOV		MET	
		OLGA VIPOTNIK					TEDENSKA TRIBUNA		KOROŠEC ANTON	
DESKA S KOTALKAMI							PRITISK		MORSKI OŽIGALKAR	
							AVSTRIJA		ZNAK ZA KELVIN	
IGRALKA GARDNER			ODOBRITEV MED-DRŽAVNE POGODBE							SESTAVIL: JOŽE MASTNAK-MARJAN

Nagrade za križanko št. 39 podeljuje Gostišče Sorčan s Ponikve. Ploščo "Polo" za dve osebi je žreb namenil Andreju Zalarju iz Šentjurja; 3 pice Rio mare dobi Mojca Pleterski iz Gorice pri Slivnici; sleherni dan v mesecu oktobru pa bo pri Sorčanu čakala kavica Slavo Kovačič s Ponikve.

Dragi moji sokrajan!

Spet sem bila kregana! Bognedaj operirati z imeni, so mi dejali, če gre za kaj manj lepega. Ljudje božji, tako vendar ne more iti, da bi bili na svetu sami angelčki! Saj smo pod kožo vendarle vsi krvavi! Pa naj bo, bom tokrat ljudomila: vse bo brez imen.

Ste videli tisti napis na trafopostaji? Lepo sem napisala, mar ne! Res me je ujezilo: krajevni praznik, pa slovesna otvoritev delovnih dosežkov - telefonijade, telefoni pa čisto nemi. Gospodje iz doline pa skupaj z našimi šefi meni nič tebi nič kljub temu lepo na požrtijo v telovadnico. Mar bi prej priklopili telefone, tako kot smo se zmenili in bi jih potem skupaj zalili s šampanjcem, če že vsa ta reč res mora biti! No, pa saj ni pomembno, glavno je, da so se tista jedila, ki smo jih novopečeni lastniki telefonov pošteno plačali, lepo pojedla, pa čeprav brez nas. Res bi ne bilo bogu dopadljivo, če bi se stratila! Je pa bila to prekrasna prilika, da se je izkazal naš župan. In se je res: ena, dva - in moj grafit je že bil prepleskan! Vidite, to je tisto, kar preprosti ljudje znamo ceniti. Ko se bom naveličala le z dveh strani pobarvane naše občinske hiše, bom finto ponovila. Če bi slučajno še kdo drug želel ekspresno barvanje fasade, naj mi kar sporoči. Jaz, gospod župan planinski in naš dvorni pleskar smo že profesionalno uigran tim.

Krasno je tudi to, da imamo zdaj kar dva krajevna praznika: tistega, v spomin na zgodovinski dogodek, ko so nam komunisti požgali Planino

- temu dogodku v čast so naš ljubljani župan letos iz krajevnega samoprispevka kupili gasilcem prave muzikante - ter onega, ki se mu reče Angelska nedelja. Konkurenca je vedno zdrava, pravim jaz. Le da bi se letošnjemu 18. avgustu moralo reči "angelski", ker se je zgodil pod budnim očesom štirih plavih angelov. Prav slednji pa so menda tudi krivi, da je bilo letos podeljenih precej manj Priznanj trga Planine. Naš župan pač niso mogli vedeti, da "ti meni - jaz tebi" pri podeljevanju priznanj sicer ni lepo, nikakor pa ni kaznivo. Tako kot tudi ne bi bilo kaznivo, če bi mi zmetali vsa tista obljujbljena jajca, seveda pošteno plačana, vpričo plavih angelov v telekomovce in občinarje. Pa jih nismo, ker smo riti.

Skrbi me pa nekaj čisto drugega: le kako se morata naša pokojna Pepček in Ivanček obračati v grobu, ko opazujeta, kaj nam naklepajo Dobjani. Pri nerganju za denar in za brigadirske ceste so njima bila odprta vsa vrata tja do Belega grada, naši oblastniki pa, če se bodo kdaj sploh podali na podobno trnovo pot, bodo komajda pririnjili preko Prevorja tja do stolnega Šentjurja, kajti Dobjani mislijo čisto resno s svojo Padanijo. Bojim se, da bodo svojo mitnico postavili že na Gračnici.

Tako, vidite, resnično sem se zelo poboljšala. Vse brez imen! Res se nočem nikomur več zameriti.

Vedno vaša Pepca

Planina - raj za disidente

Kako lahko je bilo včasih biti oporečnik, ko je bilo toliko stvari prepovedanih! V demokraciji pa naenkrat nič več omejitev! Človek res ne ve, kam bi se podal, da bi ga malo zatirali! V tem oziru je planinski župan Knez, ki je demokratizacijo očitno prespal, pravi božji blagoslov: tako krasno je pisati o tistem, kar je izrecno prepovedal!

Kovač naj bo poslanec!

Vsi, ki vam gre njegovo pisanje na živce, ne pozabite obkrožiti njegovo ime na volilnem listku: to je krasna priložnost, da se ga znebimo za lep čas.

Govori

Opazka Jožefa Artnaka o šentjurskih govorih je padla na plodna tla: na proslavi 90 letnice Čebelarkega društva je sicer župan tudi govoril, toda ni več pričel niti z mislijo "kvazisvetovljana" niti s kameno dobo. Je pa povedal toliko pozitivnih stvari o Janši, da bo zamera še večja.

Govori - drugič

Županov govorniški stil, ko zna povezati aktualno dogajanje s kameno dobo, je kaj slabo osvojil g. Pungartnik starejši. Na isti slovesnosti je uspel pomen šentjurskih čebelarjev povezati le z obširno zgodovino Slovencev v avstroogerskem cesarstvu. O krapinskem pračloveku, Ilirih, Keltih, Rimljanih itd. pa niti besedice!

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

Poslujemo vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 10. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Plačilo možno na več čekov

Načelnost

V Gostišču Urbanček so načelni: če so se odločili, da svojega dolga Šentjurskim novicam ne bodo poravnali, tega tudi ne bodo storili! Poskušali bomo podobno vztrajati do konca - z "reklamo" na zadnji strani ŠN.

Jabolko ne pade daleč od drevesa

Ta ljudski rek bi se dalo po borčevskem srečanju v Loki prilagoditi tudi takole: kakršni ravnatelji, takšni učenci. Borce so namreč znali primerno razveseliti s partizansko pesmijo le še učenci šol, ki imajo deklarirano "rdeče" ravnatelje: OŠ Loka in OŠ F.Malgaja. V drugih šolah so negovanje te zvrsti iz preventivnih razlogov opustili - če bi sodili po vzdušju na srečanju v Loki - nekoliko prehitro.

Bog in pravica sta še na svetu!

Ne sicer pri nas - temveč nekje na Madžarskem: kot pridobljeno, tako izgubljeno! In enega "Jurmesovega" BMW - ja ni več. Muca papala!

Mudi se

Podhod pod železnico, razkapanje okrog nadvoza, kredit za vodo iz Hrastja, kredit za cesto v Dobjem, pa za ono v Žamerku, fina asfaltna prevleka skozi Šentjur...! Dobro, da so volitve vsake toliko časa! Vsaj tiste obljube za nazaj se poskušajo tik pred zdajci uresničiti.

Pred volitvami so čudeži pogostejši

Spet čudež, ki bi lahko pripomogel Slomšku do aureole: predsednik šentjurske LDS se je v Občinskem svetu razburjal, ker v hruševski šoli še ni verouka.

Asfalt kot volilni korenček

Asfalt skozi Šentjur se je pokazal kot volilni pripomoček za dvakratno uporabo: pred prejšnjimi volitvami - groba prevleka, pred letošnjimi pa fina. Nič hudega. Samo, da je!

Slabi zgledi

Potem ko je občina Dobjanom postavila šolo, jim zgradila cesto, so ti sklenili, da se tako več ne gredo. Kar je dovoljeno Bossiju, je dovoljeno tudi njim. Priprave na razglasitev neodvisne Salobir - dobijanije so v polnem zamahu.

Kupite si računalnik!

Komaj smo se dobro "telefonizirali", že je doba govoreče slušalke menda mimo: s šentjursko Upravno enoto lahko že nekaj dni komunicirate le še preko Interneta.

Turistična zmeda na Ponikvi

Odkar je Cestno podjetje na Ponikvi pokradlo kažipote, menda tamkaj vlada huda zmešnjava, ker nimajo dovolj prenočitvenih kapacitet: turisti namreč ne vedo, kam naprej oziroma nazaj s Ponikve in delajo dren v tej sicer prijazni vasi.

Živeti s kačami

Ne, ne gre za g. Ojstrška in njegovega petmetrskega prijatelja; s kačami živijo v neprostoovoljnem sožitju gospe v občinski sprejemni pisarni. Občani ugibajo ali gre za simboliko in opozarjajo, da se je, po njihovih izkušnjah, ta zalega verjetno razšopirila tudi že po drugih pisarnah.